

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cvrsvs Theologici ...

Ea Brevitate Conscriptus, Qvam Tot Tantarvmqve Rervm Amplitudo Et
Varietas Patitvr ...

Quas Secunda Secundæ Et Tertia Pars Divi Thomæ Complectitvr -
Qvæstiones Insvper Ad Mores, & praxim spectantes, maximè circa
Sacramenta, accuratè declarantur

Carleton, Thomas Compton

Leodii, 1664

Index Rervm Præcipvarvm Que In Hoc Opere Continentur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13826

INDEX RERVM PRÆCIPVARVM

QUE IN HOC OPERE CONTINENTUR.

A

ACTUS.

ACTUS Fidei Theologicæ certitudinem tam adhesionis quam infallibilitatis includit. *Disp. 9. sect. 1. num. 8.*
Actus Fidei nostræ est planè certissimus. *Ibidem. sect. 2. num. 4.*
Aliud est de certitudine, aliud de veritate actus. *Ibidem. sect. 3. num. 5.*
Quid requiratur ut actus aliquis reddat intellectum certum. *Disp. 9. sect. 4. num. 5.*
Sine actus Fidei essentialiter verus. *Disp. 10. sect. 1. & 2.*
Idem actus potest esse Fidei veræ & existimata. *Ibid. sect. 4. n. 4.*
Actus vitiosus nec produci à solo Deo potest nec conservari. *Disp. 10. sect. 6.*
Actus Fidei quæ talis est essentialiter obscurus. *Disp. 11. sect. 1. n. 3.*
Quid sit actum Fidei esse evidentem in attestato. *Ibid. sect. 7.*
Actus quoad bonitatem & malitiam non procedunt eodem gradu arithmetice cum objectis. *Disp. 45. sect. 7. n. 11.*

ADAMUS.

Utrum in Paradiso ante lapsum habuerit revelationem Incarnationis. *Disp. 46. sect. 4. n. 6. & sequentibus.*
Adamo Christus gratiam primo collatam non meruit, meruit restitutam. *Disp. 47. sect. 3. n. 11.*

ADORATIO.

Adoratio in quo differat ab honore. *Disp. 61. sect. 1. n. 1.*
Quid requirat adoratio tum ex parte intellectus tum voluntatis. *Ibid. n. 2.*
Actus externæ adorationis fictè exhibitus. *Ibidem. & sequent.*
Actus externus ad adorationem non requiritur. *Ibid. n. 5.*
In quo actu sita sit interna adoratio. *Ibid. n. 7.*
Adoratio est actus religionis. *Ibid. n. 8.*
Divisio adorationis in Latrariam, Douliam & Hyperdouliam. *Ibid. n. 9.*
Possitne Christi humanitas adorari cultu Latrariæ. *Ibid. sect. 2.*
Non licitus solum, sed etiam Sanctus est sanctorum imaginum usus. *Ibid. sect. 3.*
Duas sui imagines Christus ipse miraculosè efformavit. *Ibidem.*
Quo pacto intelligendum illud, *Non facies tibi sculptile.* *Ibid. n. 2.*
Licite asservantur imagines ut cultus iis aliquis exhibeatur. *Ibid. n. 4.*
Quomodo adorari possunt imagines. *Ibid. n. 6. & sequent.*

R. P. Comptoni Theol. Scholast. Tom. 11.

Quamvis adorari imago possit simul cum exemplari, non tamen simul cum eo orari. *Ibid. n. 18.*
De cultu nominis JESU, &c. *Ibid. n. 19. & 20.*

ÆQUIVOCATIO.

Tribus modis contingere potest æquivocatio. *Disp. 24. sect. 1. n. 1.*
Iustis de causis licet per Amphibologiam æquivocare. *Ibidem n. 2.*
In quibusdam casibus non est licitum uti æquivocatione. *Ibidem n. 3.*
Licita interdum est æquivocatio per restrictionem mentalem. *Ibidem n. 4. & seq.*
Deus uti potest æquivocatione. *Ibidem n. 8.*
Christus usus est restrictione mentali. *Ibidem n. 9.*
In æquivocatione dicitur semper verum in mendacio nunquam. *Ibid. sect. 2. n. 1.*
Per æquivocationem non destruitur contactus humanus. *Ibidem n. 2.*
Differentia in Deo circa æquivocationem & mendacium. *Ibidem n. 7.*
Modus æquivocandi per locutionem materiale. *Ibidem n. 4.*

ALTARE.

Semper in Ecclesia fuerant altaria, quod arguit semper fuisse sacrificium. *Disp. 82. sect. 2. n. 5.*
Altare ad celebrationem Missæ debet esse lapideum. *Disp. 83. sect. 2. n. 1.*
Debet etiam esse consecratum ab Episcopo. *Ibid.*
Quomodo vestiri debeat altare ad celebrationem Missæ. *Ibidem n. 2.*

ANGELUS.

Negant aliqui Angelos habuisse Fidem. *Disp. 19. sect. 1. n. 2.*
Quo pacto primus Angelus habere potuit Fidem. *Ibidem, n. 4.*
Cur Angeli vocentur à S. Gregorio altra matutina. *Disp. 47. sect. 4. n. 11.*

APOSTASIA.

In quo sita sit malitia Apostasiæ. *Disp. 26. f. 3. n. 11.*
Cur hæreticus dici possit apostata. *Ibidem, n. 12.*
Cur Julianus peculiariter vocetur Apostata. *Ibidem.*
Transiens à Fide ad Paganismum non proprie vocatur hæreticus. *Ibidem, n. 13.*
Circumstantia Apostasiæ quo pacto in confessione aperienda. *Ibidem.*

APPROBATIO.

Quomodo in Confessario necessaria sit approbatio Episcopi. *Disp. 94. sect. 3. n. 1.*
Ad hoc Sacramentum validè ministrandum requiritur approbatio Episcopi. *Ibidem, n. 2.*
A quo Episcopo fieri debeat hæc approbatio. *Ibidem, n. 3.*

Ggg

Utrum

INDEX RERUM.

Utrum in uno loco approbatus, approbatus sit ubique. *Ibidem*, n. 5. & seq.
 Duobus modis dari potest approbatio. *Ibidem* num. 7.

ARTICULUS.

In quo consistat aliquid esse articulum Fidei. *Disp.* 2, *sect.* 4, n. 11.
 Unde duodecim tantum dicantur esse Fidei articuli. *Ibidem*.
 Possitne modò Ecclesia novos condere articulos Fidei. *Disp.* 2, *sect.* 5, n. 6.
 Posterior Ecclesia articulos Fidei definiens, illos ex priùs revelatis deducit. *Ibidem*.
 Quidam Fidei articuli sunt supra rationem. *Disp.* 3, *sect.* 1, n. 2.

ATTRITIO.

Attritio & latè sumitur & strictè. *Disp.* 98, *sect.* 1, num. 2.
 Quo pacto attritio detestetur peccatum. *Ibidem*, num. 5.
 Quid censendum de actu doloris quo quis detestatur peccatum ob pœnam gehennæ. *Ibid.* n. 6.
 Possitne quis propter Deum dolere de uno peccato, non de alio. *Ibidem*, *sect.* 3.

D. AUGUSTINUS.

Divi Augustini opinio circa mendacium. *Disp.* 23, *sect.* 1, n. 2, & *sect.* 2, n. 8.
 Clarè docet S. Augustinus Baptismum fictè susceptum ablato obice reviviscere. *Disp.* 66, *sect.* 1, n. 5.

B

BAPTISMUS.

Quo tempore à Christo fuit institutus. *Disp.* 69, *sect.* 1, n. 2 & 3.
 Baptismi definitio. *Ibidem*, n. 4.
 Materia ejus proxima est ablutio. *Ibidem*.
 Nec trina, nec ulla immersio ad Baptismum requiritur. *Ibidem*.
 Materia ejus remota est aqua naturalis. *Ibidem*, num. 5.
 Quid de aquâ rosacèâ, nive, & glacie dicendum. *Ibidem*.
 Quantum aquæ ad Baptismum sit necessarium. *Ibidem*, n. 6.
 Quæ pars corporis lota sufficiat. *Ibidem*, n. 7.
 De infante in utero materno. *Ibidem*.
 Quid, quando adhibita est materia dubia. *Ibidem*.
 Varia discutuntur circa Baptismi formam. *Ibid.* num. 8 & 9.
 Nemo potest baptizare seipsum. *Ibidem*, n. 9.
 Necessaria est explicita trium Personarum invocatio. *Ibidem*, n. 11.
 Quid olim fuerit baptizare in nomine Christi. *Ibidem*, n. 13.
 Difficultas circa Judæum quendam baptizantem. *Ibidem*, n. 14.
 De Fide est Judæum vel Paganum validè posse baptizare. *Ibidem*.
 Baptismus fluminis, flaminis & sanguinis. *Disp.* 69, *sect.* 2.
 In ministris Baptismi quæ subordinatio sit servanda. *Ibidem*, n. 5.

Plures eundem, & idem plures validè potest baptizare. *Ibidem*.
 Tenetur jam quivis adultus quamprimum comòdè potest Baptismum suscipere. *Ibid.* n. 7.
 Baptismus Joannis longè inferior fuit Baptismo Christi. *Ibidem*, n. 8.
 Quinam sint capaces Baptismi. *Ibidem*, n. 10.
 Baptizati ab hæreticis non sunt rebaptizandi. *Ibid.* num. 11.
 Ab eodem infundenda est aqua & verba pronuntianda. *Ibidem*, n. 12.
 Tota etiam forma ab eadem personâ debet pronuntiari. *Ibidem*.
 Possitne filii infidelium invitibus baptizari. *Disp.* 69, *sect.* 3, per totam.
 Datur præceptum Christianis infantes suos baptizandi. *Ibidem*, *sect.* 4, n. 2.
 Anabaptistarum hæresis. *Ibidem*, n. 3.
 Quid si timeatur fore ut infantis mors per Baptismum acceleretur. *Ibidem*, n. 4.
 Utrum amentibus & furiosis conferri debeat Baptismus. *Ibidem*, n. 6.
 Esti Baptismus sit janua Sacramentorum, non tamen Sacrifiorum. *Disp.* 82, *sect.* 5, n. 6.

BENEDICTIONES.

An & quando impertiri debeant benedictiones matrimoniales. *Disp.* 105, *sect.* 2, num. 1.
 A quo sint impertiendæ. *Ibidem*.
 Utrum secundæ nuptiæ possint benedici. *Ibidem*, num. 2.

C

CALVINUS.

Calvini fraus detecta in patrando miraculo. *Disp.* 7, *sect.* 6, num. 8.
 Hominem fictè mortuum verè occidit. *Ibidem*.

CENSURA.

Quid & quotuplex sit censura. *Disp.* 99, *sect.* 1, num. 1.
 A quo & in quos ferri possit. *Ibidem*, n. 2.
 An pluribus quis censuris ligari simul possit. *Ibidem*, n. 3.
 Quæ ad ferendam censuram requiratur admonitio. *Ibidem*, n. 4.
 Utrum appellatio excuset ab incurrenda censura. *Ibidem*, n. 5.
 An suspendi possit per voluntatem illius in cujus favorem lata est. *Ibidem*.
 Ob quam causam validè ferri possit censura. *Ibid.* num. 6.
 Quomodo liget censura injusta. *Ibid.* *sect.* 2, n. 1.
 Censura à Jure vel ab homine, latæ sententiæ vel ferendæ, verbo, scripto, &c. *Ibidem*, n. 2.
 Quid de vi & metu tam in ferente censuram quàm in eo in quem fertur. *Ibidem*, n. 3.
 Quid sit aliquem absolvi in foro conscientie ad cautelam & reincidentiam. *Ibidem*, n. 4.
 Quis habeat facultatem absolvendi à censuris. *Ibidem*, n. 5.
 Quid de articulo mortis. *Ibidem*.
 Possitne absolvi absens, ignorans, contumax aut qui parti læsæ non satisfecit. *Ibidem*, n. 6.
 An debeat esse persona distincta ab absolvente. *Ibidem*.
 Quæ requiratur solemnitas. *Ibidem*.

CERTI-

INDEX RERUM.

CERTITUDO.

Certitudo moralis, physica & metaphysica. *Disp. 9. sect. 1. num. 2, 3 & 4.*
 Certitudo adhesionis & infallibilitatis *ibidem, n. 5.*
 Certitudo essentialis & gradualis. *ibidem, f. 2. n. 1.*
 Certitudo in se & quoad nos. *ibidem, sect. 4.*

CHARACTER.

Manet in damnatis. *Disp. 19. sect. 3. num. 10. & Disp. 68. f. 2. n. 12.*
 Tria tantum Sacramenta imprimunt characterem. *Disp. 68. sect. 1. n. 1.*
 Fide certum est Baptismum, Confirmationem & Ordinem imprimere characterem. *ibidem, n. 3.*
 Characteris mentionem sæpe faciunt Patres. *ibid. num. 4.*
 Cui illa tria Sacramenta præ aliis imprimant characterem. *ibidem, n. 5.*
 In Christo nullus fuit character. *ibidem, sect. 2. n. 1.*
 Character iste est signum indelebile. *ibidem, n. 5.*
 In qua ex quatuor qualitatibus sit Character. *ibid. num. 8.*
 Est qualitas supernaturalis in prima specie qualitatis. *ibidem, n. 11.*
 Hi characteres in ipsa animæ substantia subjunguntur. *ibidem, n. 14.*

CHARITAS.

Quid sit Charitas? *Disp. 35. sect. 1.*
 Charitas est quid creatum hominum animis à Deo infusum. *ibidem, n. 3 & seq.*
 Charitas est vera amicitia erga Deum. *ibidem, f. 2. num. 1.*
 Quo sensu neget Aristoteles dari inter Deum & hominem amicitiam. *ibidem, n. 3.*
 Charitas est virtutum præstantissima. *ibidem, n. 4.*
 Variè ostenditur Charitatem esse virtutem. *ibidem, sect. 3.*
 Habitus infusus & acquisitus Charitatis distinguuntur specie. *ibidem, n. 3.*
 Habitus infusus Charitatis est una simplex qualitas. *ibidem, n. 6.*
 Simè Charitas eadem in viâ & in patriâ. *ibidem, sect. 4.*
 In variis comparantur Charitas viæ & patriæ. *Disp. 35. sect. 4, 5 & 6.*
 Qua ratione Charitas in patriâ sit perfectior charitate viæ. *ibidem, sect. 5, n. 9.*
 Quo sensu minimus in cælo major tunc fuerit S. Joanne Baptista. *ibidem, sect. 6. n. 2.*
 Conclusio difficultatis circa perfectionem majorem Charitatis in patriâ & in viâ. *ibidem, n. 7.*
 De amore appetitativo. *ibidem, n. 8.*
 Ex inclinatione naturæ magis propendet homo in dilectionem Dei quàm sui ipsius. *Disp. 37. sect. 6. n. 2 & seq.*
 Possitne Deus aliquo sensu diligere propter aliud. *ibidem, n. 6.*
 De odio Dei actui Charitatis opposito. *ibidem, n. 7.*

De objecto Charitatis.

Præcipuum Charitatis Theologicæ objectum est Deus. *Disp. 36. sect. 1. n. 1.*
 Objectum etiam Charitatis est proximus. *ibidem, n. 2 & 3.*
 Homo seipsum diligere potest amore charitatis. *ibidem, n. 4.*

R. P. Comptoni Theol. Scholast. Tom. II.

Possitne reprobi in hac vitâ diligere vero actu charitatis. *ibidem, n. 6.*
 Quo sensu divina bonitas sit objectum formale charitatis. *ibidem, sect. 2. per totam.*
 Quodcumque Dei attributum sufficit ad actum Charitatis Theologicæ elicendum. *ibidem, n. 3.*
 Amari potest proximus ob bonitatem increatam Dei. *ibidem, sect. 3. n. 3 & seq.*

De præcepto Amoris Dei.

Omnia ad Deum per affectum amoris sunt referenda. *Disp. 36. sect. 4. n. 1.*
 Quæ comparatio Dei cum rebus creatis ad hunc actum amoris requiratur. *ibidem, n. 3.*
 Quid illis verbis præcipiatur, *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, &c.* *ibidem, n. 4. & 5.*
 Quid sit Deum appreciativè amandum esse super omnia. *ibidem, n. 7 & 8.*
 Malè negant aliqui dari peculiare præceptum interni amoris Charitatis. *ibidem, sect. 5. num. 2. & sequent.*
 Utrum præceptum diligendi Deum procedat de amore naturali an supernaturali. *ibidem, n. 9.*
 Præceptum diligendi Deum obligaret in statu puræ naturæ. *ibidem.*
 Quando obliget præceptum diligendi Deum. *ibidem, sect. 6. n. 1.*
 Utrum obliget primo instanti usus rationis. *ibid. num. 2 & seq.*
 Varia tempora quibus elicere quis tenetur actum Amoris Dei. *ibidem, n. 7.*
 Si quis diu vivat tenetur aliquoties actum Amoris Dei elicere. *ibidem, n. 9.*
 Tres vel quatuor anni in hoc, sunt tempus diuturnum. *ibidem.*

De Amore proximi & sui ipsius.

Negant nonnulli dari præceptum diligendi proximum actu interno. *Disp. 37. sect. 1. n. 1.*
 Contrarium tamen omnino est asserendum. *Ibid. num. 2 & sequent.*
 Qualis actus amoris ad implendum hoc præceptum requiratur. *ibidem, n. 4.*
 Teneaturne quis diligere seipsum. *ibidem, num. 5. & sequent.*
 Eiusdem ad seipsum datur charitas, non amicitia. *ibidem, n. 7.*
 Quomodo peccetur contra præceptum amandi seipsum. *ibidem, n. 8.*
 Magis diligere ex charitate debemus nos ipsos quàm proximum. *ibidem, n. 9.*
 Hoc quo pacto fieri debeat. *ibidem, sect. 2. per totam.*
 Non licet cuiquam velle carere gratiâ, aut perpetuò excludi à beatitudine. *ibidem, n. 4.*
 Utrum Moyses & S. Paulus optaverit excidere beatitudine. *ibidem, n. 5 & seq.*
 Possitne quis proximo velle majorem sanctitatem quàm sibi. *ibidem, n. 8.*
 Vitam suam quisque interdum tenetur pro salute proximi exponere. *ibidem, n. 10.*
 Non licet Pastoribus tempore pestis fugere. *ibid. num. 12.*
 Honestè potest quis vitam suam pro alterius vita conservanda exponere. *Ibid. sect. 3. n. 3. & seq.*
 De ordine charitatis servando in diligendis proximis. *ibidem, sect. 4.*
 Quisnam inter consanguineos servandus sit ordo charitatis. *ibidem, n. 5.*

INDEX RERUM.

De dilectione inimicorum.

- Inimicos non licet odio habere. *Disp. 37. sect. 5. n. 1. & sequent.*
 Tenemur ex præcepto Christi positivè diligere inimicos. *Ibidem n. 5.*
 Idem fuit præceptum in lege vetere & naturæ. *Ibidem n. 6.*
 Ad quid ex vi præcepti dilectionis inimici teneamur. *Ibidem n. 8.*
 Uter ex duobus actibus sit melior dilectio amici an inimici. *Ibidem n. 11.*

De augmento Charitatis.

- Fide certum est posse charitatem augeri. *Disp. 38. sect. 1. n. 1. & sequent.*
 Quo pacto augeatur. *Ibidem, n. 4.*
 Præfixus unicuique est charitatis terminus extrinsecè. *Ibidem n. 7.*
 Nullus est determinatus Charitatis gradus cui non possit alius adjici. *Ibidem n. 9.*
 Possunt augeri Charitas per actus habitu remissiores. *Ibid. Sect. 2. & 3.*
 Omne peccatum auget injustitiam, ergo & omne opus bonum justitiam. *Ibid. sect. 2. n. 11.*
 Quo tempore detur augmentum gratiæ. *Ibid. f. 4.*
 Argumentum calculatorium circa augmentum Charitatis. *Ibidem n. 4.*
 Actus meritorius primo instanti productionis meretur certum gradum gratiæ, non reliquis. *Ibidem, Sect. 5. n. 1 & 2.*
 In nullo ex sequentibus instantibus dari potest determinatum augmentum gratiæ. *Ibid. n. 4.*
 Novus conatus actui additus novum exigit præmium. *Ibidem, n. 7.*
 Non tamen sequitur melius esse actus interrompere. *Ibidem, sect. 6. n. 2.*

De diminutione Charitatis.

- Possunt habitus Charitatis minui per peccata venialia. *Disp. 39. sect. 1.*
 Peccata venialia nec physicè nec demeritoriè opuntur habitui Charitatis. *Ibidem, n. 3. & 4.*
 Gratis dicitur ultimam gratiæ particulam auferri non posse. *Ibidem, n. 8.*
 Habitus charitatis quoad fervorem in agendo minuitur per peccata venialia. *Ibidem, n. 11.*
 Quo pacto qui spernit modica, paulatim decidet. *Ibidem, sect. 2. num. 1.*
 Peccata venialia dispositivè tollunt gratiam. *Ibid. num. 2.*
 Quo sensu interdum dicatur multa venialia peccata æquivalere uni mortali. *Ibidem, n. 3.*
 Quomodo per peccata venialia minuatur Dei amor erga justum. *Ibidem, n. 5.*

CHRISTUS.

- Quid sit operationes Christi esse theandricas. *Disp. 40. sect. 2. n. 2.*
 Christus, si homo non peccasset, ex vi præsentis decreti non venisset. *Disp. 46. sect. 1. num. 8. & sequent.*
 Christus quo sensu fuerit initium viarum Domini, & primogenitus omnis creaturæ. *Ibid. sect. 3. num. 4 & 5.*
 Christus fuit primus prædestinatus dignitate. *Ibidem, sect. 4. n. 5.*

- Præfinitus fuit Christus ante prævisionem ullius actualis peccati posterorum Adam. *Disp. 46. sect. 7. n. 5.*
 Quo pacto Christus præfinitus fuerit redemptor respectu peccatorum actualium. *Ibid. n. 7.*
 Quid Redemptoris nomine propriè intelligatur. *Ibidem, n. 9.*
 Ad tollendum peccatum originale principalius venit Christus. *Ibidem, n. 12.*
 Christus & Angelorum & hominum est caput. *Disp. 47. sect. 4. n. 2.*
 Christus est persona composita ex duabus naturis. *Disp. 48. sect. 1. n. 3.*
 Sitnè Christus homo ejusdem rationis nobiscum. *Disp. 49. sect. 3. n. 4.*
 Quo pacto dicatur Christus gratiæ & sapientiæ profecisse. *Disp. 51. sect. 4. n. 8.*
 Utrum in Christo fuerit Prophetia. *Ibidem, sect. 5. num. 12.*
 An Christus sit caput damnatorum, & rerum insensibilium. *Ibid. n. 15.*
 Quo sensu dixit Christus se nescire diem Judicii. *Disp. 52. sect. 2. n. 5.*
 Christus non vidit actus suos liberos antequam fierent. *Ibidem, n. 11.*
 Christus nec ab homine, nec Angelo quidquam unquam didicit. *Ibid. sect. 5. n. 3.*
 Quo sensu dicat Apostolus Christum pro nobis factum esse peccatum. *Disp. 54. sect. 1. n. 3.*
 Non fuit necessitas Christus ad faciendum optimum ex parte objecti materialis. *Ibid. n. 8.*
 Fueritnè in Christo admiratio. *Ibidem, sect. 4. n. 9.*
 Christus gaudium beatificum nunquam impedivit. *Disp. 57. f. 1. n. 3.*
 Quo pacto de morte suâ & tormentis gaudebat, & dolebat Christus. *Ibidem, n. 7.*
 Per voluntatem increatam certum est Christum mereri non potuisse. *Disp. 57. sect. 1. n. 2.*
 Qua ratione Christus sit minor Patre. *Disp. 59. sect. 1. n. 1 & sequentibus.*
 In arâ crucis se in cruentum offerens sacrificium sacerdos simul fuit & hostia. *Disp. 82, sect. 2. num. 1.*

Christi satisfactio.

- Fueritnè satisfactio Christi condigna pro peccatis humani generis. *Disp. 44. sect. 1.*
 Quorundam sententia negativa. *Ibidem, n. 1.*
 Contrarium tamen omnino est tenendum. *Ibid. num. 4.*
 Dici nequit Christi satisfactionem factam esse pretium condignum per meram acceptationem Dei. *Ibidem, n. 6.*
 Christi opera erant infinitè digna. *Ibidem, n. 7.*
 Argumenta contra infinitatem operum Christi. *Ibid. sect. 2 & 3.*
 Opus infinitum exhauriri potest à præmio infinito. *Ibid. sect. 2. n. 3.*
 Christi etiam satisfactio fuit de rigore Justitiæ. *Ibid. sect. 4.*
 Non omnis acceptio bonorum à creditore obstat satisfactio. *Ibid. n. 7.*
 Reliquæ justitiæ rigorosæ conditiones in Christi satisfactioe sunt expletæ. *Ibidem, & Sect. 5. & 6. per totam.*
 Docent Patres satisfactioem Personæ alicujus Divinæ necessariam fuisse ad tollendum peccatum mortale. *Disp. 45. sect. 4.*

Christi

INDEX RERUM.

Christi meritum.

Quid Christus meruit, vel non meruit sibi. *Disp.* 47, *sect.* 3, n. 1.
Disparitas inter Christum & animas in cælo quoad rationem merendi. *ibidem*, n. 2.
Nec gratiam habitualement, nec visionem beatificam meruit sibi Christus. *ibidem*, n. 3.
Christus à primo ad ultimum vitæ instans semper meruit. *ibidem*, n. 5.
Etiam in somno. *ibidem*, n. 6.
Post mortem nihil meruit. *ibidem*.
Christus meruit nobis ut vocemur, credamus, &c. *ibidem*, n. 8.
Omni prædestinationis seriem meruit nobis Christus. *ibidem*, n. 11.
Dona quædam accidentaliter meruit Christus Angelis. *Disp.* 47, *sect.* 4, n. 2.
Gratiam tamen habitualement iis non meruit. *ibidem*, n. 5, & *seq.*
Quicquid gratiæ habent antiqui Patres, habent ex meritis Christi. *ibidem*, n. 13.
Quomodo pro illis mereri potuit Christus. *ibid.*
Non potuit Christus mereri unionem per merita eam subsequens. *ibidem*, *sect.* 5.
Per quos actus meruit Christus. *Disp.* 57, *sect.* 1.
Utrum per actus amoris Dei. *ibidem*, n. 3.
Quid de actu aliquo amoris, etiam beaufici dicendum. *ibidem*, *sect.* 3, n. 14.

Christi gratia.

Quid sit hominem esse Deo gratum, & iustum. *Disp.* 51, *num.* 1.
Humanitas Christi reddita est sancta per sanctitatem increatam. *ibidem*, n. 3 & *seq.*
Aliud est de denominatione æterni, immensi, & immortalis. *ibidem*, n. 7.
Verbum reddidit humanitatem summè Deo gratam. *ibidem*, n. 8.
Intellectio tamen divina & omnipotentia non reddunt humanitatem intelligentem & omnipotentem. *ibidem*, n. 9, 10 & 11.
Christi humanitas non à naturâ tantum divinâ, sed etiam à personalitate sanctificatur. *ibid.* *sect.* 2.
Tota tamen Trinitas non sanctificabat naturam. *ibidem*, n. 3.
Sicne humanitas Christi infinite sancta. *ibid.* n. 4.
Humanitas Christi non est tam sancta ac est Deus. *ibidem*, *num.* 5, & *seq.*
An gratia habitualis mediâtè tantum unita naturæ creatæ, eam sanctificaret. *ibidem*, *sect.* 3, n. 1.
Certum est Christi animam gratiâ habituali fuisse instructam. *ibidem*, *sect.* 4, n. 2.
An gratia habitualis Christi fuerit infinita. *ibid.* n. 6
Utrum in Christo fuerit Fides, Spes & Pœnitentia. *Disp.* 51, *sect.* 5, n. 2.
Habuit Christus virtutes naturales acquisitas. *ibidem*, n. 6.
In Christo existunt septem dona Spiritus Sancti. *ibidem*, n. 10.

Christi scientia.

In Christo quatuor sunt scientiarum genera. *Disp.* 52, *sect.* 1, n. 1.
Scientia beata Christi animæ primo conceptionis instanti fuit infusa. *ibidem*, *sect.* 2, n. 3.
Quicquid Deus videt per scientiam visionis, videt Christus per scientiam beatam. *ibidem*, n. 4.

Hinc tamen non sequitur Christi animam comprehendisse scientiam visionis Dei. *ibidem*, n. 7.
De scientiâ Christi infusâ. *ibidem*, *sect.* 4.
Sicne scientia hæc infusa discursiva. *ibidem*, n. 7.
Datur in Christo scientia per se acquisita. *Disp.* 52, *sect.* 5, n. 1.
Quo sensu dicat Apostolus scientiam in cælo esse destruendam. *ibidem*, n. 2.
Novam scientiam experimentalem ministerio sensuum acquisivit Christus. *ibidem*, n. 7.
Differentia hac in re inter scientiam experimentalem & acquisitam. *ibidem*, n. 8.

Christi impeccabilitas.

Christus non à peccato tantum, sed à peccandi potentiâ fuit immunis. *Disp.* 54, *sect.* 1, n. 1.
Christus per unionem hypostaticam præcisè reditus fuit impeccabilis. *ibidem*, n. 5.
Ratio est quia summa sanctitas non tantum peccatum impedit, sed tollit peccandi potentiam. *ibidem*, n. 14 & *seq.*
Lata quoad effectum formalem est disparitas inter sanctitatem & sapientiam. *ibidem*, n. 16.
Assumi à verbo potest humanitas quæ prius peccaverat. *ibidem*, *sect.* 2, n. 2.
Certum est in Christo non fuisse fomitem peccati. *ibidem*, n. 6.
Quid si eadem humanitas in uno loco esset unita verbo, in alio non uniretur. *ibidem*, n. 11.
Potueritne Christi humanitas peccare demerendo unionem. *ibidem*, *sect.* 3 & 4.

Christi libertas.

Quo pacto cum impotentia ad peccandum stet in Christo libertas. *Disp.* 55, *sect.* 1.
Varii hac in re procedendi modi. *ibidem*.
Per præceptorum naturalium observationem meruit Christus. *ibidem*, *sect.* 2, n. 1.
Omnes mortis circumstantiæ non fuerunt determinatæ. *ibidem*, *num.* 3.
Ipsa etiam mortis circumstantia fuit Christolibera, saltem mediâtè. *ibidem*, n. 6 & *seq.*
Quid de sententiâ negante Christum habuisse propriè præceptum moriendi. *ibidem*, *sect.* 3.
Probabilius est Christo impositum fuisse propriè præceptum moriendi. *ibidem*, n. 3 & *seq.*

Christi voluntas.

Apollinaris & Monothelitarum errores. *Disp.* 57, *sect.* 1, *num.* 1.
Fide certum est in Christo duas fuisse voluntates. *ibidem*, n. 2.
Ostenditur in Christo fuisse voluntatem humanam. *ibidem*.
Utrum humana & divina Christi voluntas semper fuerint inter se conformes. *ibidem*, *sect.* 2.
Fueritne humana Christi voluntas efficax semper impleta. *ibidem*, *num.* 5.

Christi regnum.

Utrum Judæorum regnum Christo hæreditario jure fuerit debitum. *Disp.* 59, *sect.* 4.
Ostendi nequit, vel Beatissimæ Virgini, vel S. Josepho regnum temporale Judæorum fuisse debitum. *ibidem*, *num.* 2.
Regnum Christo in Scriptura promissum fuit spirituale. *ibidem*, n. 3.

INDEX RERUM.

Ratione hujus habebat Christus potestatem indirectam utendi rebus omnibus temporalibus. *Ibidem.*
Christus ut homo habuit etiam dominium directum in omnes res creatas. *Ibidem, n. 5.*
Fuit Rex regum & Dominus dominantium. *Ibid.*
Nato tamen Christo reges omnes tunc in mundo existentes non fuerunt regnis suis privati. *Ibidem, n. 8.*

Christi Filiatio.

Admitti nullo modo potest Christum esse filium adoptivum. *Disp. 60, sect. 1, num. 2.*
Quid involvat adoptio. *Ibidem, & n. 4.*
In quonam Elipandus & Felix circa hoc erraverint. *Ibidem, n. 3.*
Gratia habitualis non denominavit Christum filium adoptivum. *Ibidem, n. 4.*
Quo sensu Christus ut homo fit filius Dei naturalis. *Ibidem, sect. 2.*
Quid completè requiratur ad filiationem naturalem. *Ibidem num. 8. & 10.*
Omnis sanctitas non est filiatio. *Ibidem, n. 10.*

Christi Sacerdotium.

Christus verè & propriè fuit Sacerdos. *Disp. 59, sect. 3, n. 1.*
Sacerdos simul & hostia se in arâ crucis obtulit. *Ibidem.*
In ultimâ cena obtulit se Patri sacrificium incurvatum. *Ibidem.*
Christus Rex fuit simul & Sacerdos secundum ordinem Melchisedech. *Ibidem, n. 4.*
Qua ratione Christi Sacerdotium fit æternum. *Ibidem, n. 5.*
Non fuit Christus Sacerdos secundum ordinem Aaron. *Disp. 59, sect. 3, num. 6.*

CIRCUMCISIO.

Utrùm circumcisio contulit gratiam. *Disp. 67, num. 4 & 5.*
Probabilius est circumcisionem, nec parvulis nec adultis gratiam ex opere operato contulisse. *Ibidem, n. 6.*
Hoc variè ostenditur. *Ibidem, n. 7. & seq.*
Communis Patrum sententia est circumcisionem non contulisse gratiam. *Ibidem, n. 15.*
Aliud fuit apud Hebræos peccati originalis remedium. *Ibidem, n. 17.*
Circumcisio ante octavum diem administrari non poterat. *Ibidem.*
Solvuntur argumenta contententia circumcisionem contulisse gratiam. *Ibidem, sect. 2.*
Quodnam fuit remedium in lege scripta & naturæ ad tollendum peccatum originale. *Ibidem, sect. 3, n. 3 & 4.*

COMMUNICATIO IDIOMATUM.

Malè eam negant hæretici. *Disp. 56, sect. 1.*
Proprietates unius naturæ non prædicantur de aliâ in abstracto sumptâ. *Ibidem, n. 7.*
Quid de variis in hac materiâ propositionibus existimandum. *Ibidem, sect. 1 & 2.*
Propositiones notionales Patris, aut Spiritus Sancti non prædicantur de Christo. *Ibidem, s. 2, n. 2.*
Quid de hæc propositione, *Christus est creatura, aut minor Patre.* *Ibidem, sect. 2, n. 4 & 5.*
Cautè in his loquendum. *Ibidem, n. 7.*

COMMUNIO.

Possitne Sacerdos non jejunus consecrare ad communicandum infirmum. *Disp. 83, sect. 3, n. 10.*
Potest celebrans hostiæ suæ partem dare alteri communicanti. *Ibidem, n. 11.*
An Sacerdos non celebrans possit communicare seipsum. *Ibidem, n. 12.*
Utrùm laicus in articulo mortis seipsum communicare possit in absentia Sacerdotis. *Ibidem, sect. 4, n. 1.*
An Sacerdos non jejunus possit administrare Eucharistiam, & an aliis digitis, quàm pollice & indice. *Ibidem, n. 2.*
An quis saccarum ante mediam noctem in os immisit, ut paulatim illud deglutiat, possit communicare. *Ibidem, n. 3.*
Utrùm in articulo mortis possit quis non jejunus communicare. *Ibidem, n. 4.*
An qui sumpsit Viaticum possit postea iterum communicare non jejunus. *Ibidem, n. 5.*
Utrùm is qui paulò ante mortis periculum communicavit, teneatur tunc iterum communicare. *Ibidem, n. 6.*
An musca per respirationem attracta, aut sanguis è capite defluens, & similia impediunt communionem. *Ibidem, n. 7.*
An qui nocte post duodecimam per unum horologium auditam comedit, possit sequente die communicare. *Ibidem, n. 8.*
Quanto tempore post communionem liceat cibum sumere. *Ibidem, n. 9.*

CONCEPTIO.

Immaculata Virginis conceptio in dubium vocari non debet. *Disp. 46, sect. 6, num. 2.*
Nunquam admisit veniale peccatum, ergo non contraxit originale. *Ibidem.*
Certum nihilominus est B. Virginem fuisse à Christo redemptam. *Ibidem, n. 4.*
Ad hoc tamen non est necessarium ut habuerit debitum proximum contrahendi peccatum originale. *Ibidem, num. 5.*
Varii modi eam ab hoc debito eximendi. *Ibidem, num. 6 & seq.*
In eo totum consistit, quo pacto hac in re statuantur signa rationis. *Ibidem.*
Duæ probabiles viæ Virginem à debito proximo liberandi. *Ibid. num. 10 & 13.*
Ostenditur quomodo Beatissima Virgo habuerit debitum remotum. *Ibidem, n. 12.*

CONCILIIUM.

Quid nomine Concilii intelligatur. *Disp. 21, sect. 4, num. 1.*
Quatuor reperiuntur Conciliorum genera. *Ibid. num. 2.*
Cur generale Concilium vocetur œcumenicum. *Ibidem, n. 3.*
Concilium generale nisi à Romano Pontifice convocetur non est legitimum. *Ibidem, n. 4.*
Causæ ad cogendum Concilium generale. *Ibidem, num. 5.*
Quinam ad Concilium generale sint vocandi. *Ibidem, n. 6.*
Laici in Conciliis à jure suffragii excluduntur. *Ibidem, n. 9.*

CONDI-

INDEX RERUM.

CONDITIO.

- Negari nec in Philosophiâ, nec in Theologiâ potest dependentiâ à conditionibus extrinsecis. *Disp. 10. sect. 2. n. 6.*
 Exemplis variis ostenditur conditiones extrinsecas esse in quibusdam rebus admittendas. *Ibid. num. 7.*
 Conditio de futuro in susceptione Sacramentorum. *Disp. 63. sect. 4. n. 4.*

CONFESSARIUS.

- Quæ bonitas in Confessario ad excipiendas confessiones sit requisita. *Disp. 94. sect. 4. n. 1.*
 Quæ in eodem requiratur scientia. *Ibid. n. 2. & 3.*
 Confessarius cum jurisdictione dubiâ absolvens, validè absolvit. *Ibidem, n. 8.*
 Hoc ostenditur ex lege *Barbarius. Ibidem, n. 9.*
 Quid si in prædicto casu Sacerdos malâ fide absolvat. *Ibidem, n. 11.*
 De obligationibus quibusdam Confessarii erga pœnitentem. *Disp. 96. sect. 2. n. 15 & 16.*

CONFESSIO.

- Confessio est de essentiâ hujus Sacramenti. *Disp. 92. sect. 1. n. 1.*
 Moribundus, si nullum det aut dederit signum doloris, non potest absolvi. *Ibidem, n. 2.*
 Quibus necessaria sit confessio necessitate mediæ. *Ibidem, n. 4.*
 Sitnè confessio omnium mortalium necessaria jure divino? *Ibidem, n. 5.*
 Confessio sacramentalis in usu fuit in primitivâ Ecclesiâ. *Ibidem, n. 9.*
 Quid de factò Nectarii circa confessionem. *Ibid. n. 10. & seq.*
 Utrum confessio fieri necessitatè debeat voce. *Ibidem, n. 14.*
 Debeatnè confessio esse secreta. *Ibidem, f. 2. n. 1.*
 Possitnè quis cogi ad publicam confessionem. *Ibidem, n. 2.*
 Nemo aut per interpretem, aut per literas confiteri tenetur. *Ibidem, n. 3.*
 Quid si in articulo mortis dubitet quis de verâ contritione. *Ibidem.*
 Quid censendum de mendacio in confessione dicto. *Ibidem, n. 4. & seq.*
 Quid si quis peccatum veniale, quod non fecit, cum aliis confiteatur. *Ibidem, n. 8.*
 Confessio esse debet integra. *Ibidem, sect. 3. n. 1.*
 Non tamen est confessio omnino integra de essentiâ hujus Sacramenti. *Ibidem, n. 3.*
 Quidnam ab integrâ peccatorum confessione excuset. *Ibidem, n. 4.*
 Utrum revelari possit complex. *Ibidem, n. 6. & sequent.*
 In quibus casibus iteranda sit confessio. *Ibidem, n. 12. & seq.*
 An, & quæ circumstantiæ sint in confessione aperiendæ. *Ibidem, sect. 4.*
 Circumstantiæ in confessione aperiendæ, communiter numerantur septem. *Ibidem, n. 8.*
 Numerus peccatorum, si constet pœnitenti, est in confessione aperiendus. *Ibidem, n. 9.*
 De numero actuum interiorum. *Ibidem, n. 10. & sequent.*
 Quid si quis cuperet unico actu omnes homines in tali civitate occidere. *Ibidem, n. 15.*

- Quid si quis opus faciat duplici præcepto prohibitum. *Ibidem, n. 16.*
 Quomodo confitenda sint peccata dubia. *Disp. 92. sect. 5.*

Confessionis necessitas.

- Datur præceptum confessionis annuæ. *Disp. 93. sect. 1. n. 2.*
 Quo tempore obliget hoc præceptum. *Ibidem, num. 3.*
 Diverfus modus annum circa hoc præceptum computandi. *Ibidem, n. 5.*
 Quomodo computandus annus confessionis puerorum. *Ibidem, n. 6.*
 Cui Sacerdoti facienda sit hæc confessio. *Ibidem, num. 7.*
 Potuissentnè Ecclesiâ præcipere per se confessionem. *Ibidem, sect. 2. n. 1. & seqq.*
 Aliquorum saltem venialium confessionem præcipere posset Ecclesiâ. *Ibidem, n. 10.*
 Hoc præcepto annuæ confessionis non tenetur Summus Pontifex. *Ibidem, n. 11.*
 Utrum per quamcumque confessionem huic præcepto satisfiat. *Ibidem, n. 12.*

CONFIRMATIO.

- Est verum & proprium Sacramentum. *Disp. 70. sect. 1. n. 2.*
 A Christo ipso immediatè fuit institutum, & quando. *Ibidem, n. 3, 4, & 5.*
 Materia remota hujus Sacramenti confici debet ex oleo olivarum & balsamo. *Ibidem, n. 7.*
 Chrisma semper juxta usum Ecclesiæ significavit hujusmodi unguentum. *Ibidem.*
 Quodnam balsamum ad hoc Chrisma conficiendum sit necessarium, Palæstinum, an sufficiat Indicum. *Ibidem, n. 10.*
 Hoc Chrisma essentialiter petit ut benedicatur ab Episcopo. *Ibidem, n. 11.*
 Utrum administratio Confirmationis committi possit simplici Sacerdoti. *Ibidem, & sect. 2. n. 8.*
 Hoc Chrisma esse debet illius anni. *Ibidem, sect. 2. num. 1.*
 Et hoc sub gravi præcepto. *Ibidem, n. 2.*
 Non tamen est de essentiâ Sacramenti ut sit ejusdem anni. *Ibidem.*
 Materia proxima est unctio. *Ibidem, n. 3.*
 Formari debet hæc unctio in formâ Crucis. *Ibid.*
 Hæc unctio conficitur manuum impositio. *Ibidem, num. 4.*
 Quænam sit forma Sacramenti Confirmationis. *Ibidem, n. 5.*
 Ordinarius hujus Sacramenti minister est solus Episcopus. *Ibidem, n. 6.*
 Omnis & solus homo baptizatus est subjectum hujus Sacramenti. *Ibidem, n. 10.*
 Quid de infantibus ante usum rationis, & amantibus. *Ibidem.*
 Nullum extat præceptum accedendi ad Confirmationem. *Ibidem, n. 11.*
 In initio Ecclesiæ tam parvulis quàm adultis conferebantur simul Baptismus & Confirmatio. *Ibidem, n. 13.*
 Cur modò Confirmatio ante usum rationis non conferatur. *Ibidem.*
 Ad quorum Sacramentorum susceptionem præmitti debeat Confirmatio. *Ibidem, n. 15.*

CONSE.

INDEX RERUM.

CONSECRATIO.

Quibus verbis fiat. *Disp. 77, sect. 1.*
 Variæ sententiæ in re circa consecrationem à Christo factam. *Ibidem, n. 2.*
 Christus per hæc verba consecravit, *Hoc est corpus meum.* *Ibidem, n. 3.*
 Benedictionem aliquam adhibuit Christus distinctam à consecratione. *Ibidem, n. 5 & seq.*
 Expostulatio Latinorum cum Græcis circa verba consecrationis. *Ibidem, n. 9.*
 Cur preces quædam circa consecrationem adhibeantur. *Ibidem, n. 10 & 11.*
 Utrum verba consecrationis proferantur à Sacerdote recitative, an significative. *Ibidem, sect. 2.*
 Verba aliqua utroque modo proferri possunt. *Ibidem, n. 3.*
 Idque contingit in verbis consecrationis. *Ibidem, n. 4 & 5.*
 Si hæc sola verba, *Hoc est corpus meum,* debite proferrentur, valida foret consecratio. *Ibidem, num. 6.*
 Opinio S. Thomæ circa verba in consecratione calicis. *Ibidem, n. 11.*
 Pro quo instanti verba consecrationis sint vera. *Ibidem, sect. 3.*
 Particulæ *Hic,* & *Hoc,* quo sensu in præsentia sumantur. *Ibidem, sect. 4.*
 Sumi videntur adjectivè. *Ibidem, n. 3.*
 Utrum verba consecrationis sint vera prius naturâ, quam operentur. *Ibidem, n. 9.*
 Possintne plures Sacerdotes eandem simul hostiam consecrare. *Disp. 78, sect. 5.*
 Duobus modis hoc contingere potest. *Ibidem, num. 2.*
 Qui primus formam cum debita intentione absolvit, solus consecrat. *Ibidem, n. 3.*
 Si simul absolvant omnes consecrant. *Ibidem, num. 4.*
 Quam intentionem habere debeant novi Sacerdotes, dum cum Episcopo celebrant. *Ibidem, num. 7.*

CONTRITIO.

Ad gratiam in peccato mortali existenti consecrandam in Sacramento, non requiritur contritio. *Disp. 65, sect. 2.*
 Quâ ratione contritio sit votum penitentia. *Disp. 66, sect. 1, n. 13.*
 Stare nequit contritio cum peccato habituali mortali. *Disp. 97, sect. 8, n. 8 & seq.*
 In quo consistat conceptus contritionis perfecta. *Disp. 98, sect. 1, n. 3.*
 Contritio supra omnia creata detestatur peccatum. *Ibidem, n. 7.*
 Possintne quis unum peccatum detestari plus alio. *Ibidem, sect. 2.*
 Magis detestari quis debet veniale proprium, quam mortale alienum. *Ibidem, n. 14.*
 Utrum actus contritionis formaliter iustificet. *Disp. 98, sect. 4.*
 Actui Charitatis vel Contritionis non debetur ex naturâ rei peccatorum remissio. *Ibidem, num. 3, 4 & 5.*
 Contritio, quamvis non de condigno, de congruo tamen meretur remissionem peccati mortalis. *Ibidem, n. 6.*
 Multo minus actus Contritionis aut Charitatis est forma iustificans. *Ibidem, n. 7 & seq.*

Solvuntur argumenta contententia actum Charitatis & Contritionis iustificare formaliter. *Ibidem, sect. 2.*
 Quid si quis existens in peccato mortali raperetur ad visionem & amorem beatificum. *Ibidem, num. 6. & seq.*
 Actus Charitatis in patriâ iustificat. *Ibidem, n. 11.*

CREATURA.

Possintne pura creatura mereri alteri gratiam de condigno. *Disp. 45, sect. 1.*
 Non est contra Charitatem propriam ut quis interdum alteri mereatur gratiam. *Ibidem, n. 6.*
 Neque hæc Charitas est inordinata. *Ibidem, n. 8.*
 Quando gratia mereatur, connaturaliter præmium proprio subjecto. *Ibidem, sect. 2, n. 1.*
 Quid ubi proprium subjectum est plenum. *Ibidem, num. 2.*
 Possintne pura creatura de condigno mereri remissionem peccati mortalis. *Disp. 45, sect. 3.*
 Certum videtur iustum mereri posse remissionem peccati venialis. *Ibidem, n. 2 & seq.*
 Nequit pura creatura satisfacere pro ullo peccato mortali. *Ibidem, num. 7.*
 Variæ hujus rei rationes assignantur. *Ibidem, n. 8. & deinceps.*
 Vera ratio cur pura creatura satisfacere nequeat pro peccato mortali. *Ibidem, sect. 4.*
 Res ordinis simpliciter inferioris nunquam æquivalent rebus ordinis superioris. *Ibidem, n. 11.*
 Multa in entitate physicâ perfectiora, censentur in genere moris aliis inferiora. *Ibidem, sect. 5, num. 1.*

D

DÆMON.

IN dæmonibus non reperitur vel actus vel habitus fidei infusæ. *Disp. 19, sect. 3, n. 3.*
 Nec de lege ordinariâ reperiri potest. *Ibidem,*
 Dæmones & homines damnati ratione status privantur donis supernaturalibus. *Ibidem, n. 5.*
 Dæmones credunt & contritentur, quomodo intelligendum. *Ibidem, n. 6.*
 Omnium objectorum Fidei non habent dæmones evidentiam in attestante. *Ibidem, n. 11.*
 Utrum viderit dæmon in Christi humanitate negationem propriæ subsistentiæ. *Disp. 41, sect. 2, num. 2.*
 Ex miraculis à Christo factis non potuit cognoscere Incarnationem. *Ibidem, n. 5.*

DECRETUM.

Ordo decretorum circa Incarnationem. *Disp. 46, sect. 5.*
 Dicunt aliqui Deum unico simplicissimo actu re & ratione omnia circa Incarnationem decrevisse. *Ibidem, n. 3.*
 Hoc tamen decretum in præsentia non est admitendum. *Ibidem, n. 4.*
 Juxta hoc decretum peccatum Adami non fuit causa moralis Incarnationis. *Ibidem, n. 5.*
 Concomitanter tantum, non causaliter se habent. *Ibidem, n. 7.*
 Alia multa circa decreta ad Incarnationem spectantia. *Ibidem, sect. 7.*

DEGRA-

INDEX RERUM.

DEGRADATIO.

Quid sit, & ob quæ crimina fieri possit. *Disp. 99. sect. 4. n. 1.*
Quæ adhiberi debeat solemnitas. *Ibidem.*

DEPOSITIO.

In quo differat à degradatione. *Disp. 99. sect. 4. n. 1.*

DESPERATIO.

Volunt aliqui desperationem consistere in actu intellectus, *Disp. 34. sect. 1. n. 1.*
Præsuppositivè tantum in actu intellectus consistit desperatio. *Ibidem, n. 7.*
Quis actus ut plurimum præcedat desperationem. *Ibidem.*
Non potest desperatio consistere in actu, quo quis directè oderit beatitudinem. *Ibidem, n. 9.*
Ostenditur spes & desperationem versari circa idem objectum. *Ibidem, sect. 1. n. 11.*

DEUS.

DEUS est primum ens & prima veritas. *Disp. 9. sect. 2. n. 6.*
Si DEUS non staret promissis, vel mentiretur, mutaretur. *Disp. 23. sect. 1. n. 12.*
DEUS nullà ratione mentiri potest, aut falsum dicere. *Ibidem, f. 2 & 3.*
Potest tamen uti æquivocatione. *Disp. 24. sect. 1. num. 8.*
DEUS propriissimè dicitur Caritas. *Disp. 35. sect. 1. n. 7.*
DEUS in suo esse nullam patitur mutationem. *Disp. 40. sect. 3. n. 4.*
DEUS omnia quæ vult, vult distinctissimè. *Disp. 46. sect. 7. n. 4.*
Quomodo dicatur DEUS aliqua velle generatim. *Ibidem.*

DISCURSUS.

Quid sit? *Disp. 12. sect. 1. n. 1.*
Utrum Fides sit discursiva. *Ibidem.*

DIVORTIUM.

Quid sit divortium? *Disp. 105. sect. 1. n. 1.*
Utrum causa illius sufficiens sit adulterium. *Ibid.*
An conjux innocens teneatur aliquando facere divortium cum committente adulterium. *Ibid. num. 2.*
Utrum interdum conjugi innocenti non liceat facere divortium ob conjugis adulterium. *Ibid. num. 3.*
An post sententiam divortii possint conjuges ingredi religionem. *Ibidem, n. 4.*
Sintne alia justæ causæ divortii præter adulterium. *Ibidem, n. 5.*
Apud quem, facto divortio, educari debeant proles, & cujus expensis. *Ibidem, n. 6.*

DOMINIUM.

Dominium & jus Dei est perfectissimum. *Disp. 43. sect. 3.*
Quare jus proprietatis in Deo vocetur potestas moralis. *Ibidem, n. 3.*

Cur brutis non competat dominium nec jus proprietatis. *Ibidem.*

Deus non minus essentialiter est dominus jurisdictionis, quàm proprietatis. *Ibidem, n. 7.*

Conceptus juris non explicatur necessariò in ordine ad volitionem liberam. *Ibidem, n. 9. & 10.*

Jus Dei laedi potest à creaturis, *Ibidem, sect. 5. n. 6.*

Quæ sit voluntas qua dominus exigit obsequium à servo. *Ibidem, n. 9.*

DONUM.

Septem sunt dona Spiritus Sancti hominibus infusa. *Disp. 33. sect. 9. n. 1.*

Inter hæc est donum timoris. *Ibidem.*

Donum timoris ad quam virtutem pertineat. *Ibidem, n. 2. & sequent.*

Dona hæc in solis justis reperiuntur. *Ibidem, n. 6.*

E

ECCLESIA.

Quid sit Ecclesia? *Disp. 5. sect. 1. n. 1. & Disp. 21. sect. 2.*

Duplex auctoritas Ecclesiæ. *Disp. 5. sect. 1. n. 2.*

In quo consistat humana Ecclesiæ auctoritas. *Ibidem.*

Auctoritas divina Ecclesiæ. *Ibidem, n. 3.*

Utrum auctoritas Ecclesiæ ingrediatur objectum formale Fidei. *Ibidem, n. 5.*

Definitiones Ecclesiæ sunt Dei locutio. *Ibidem. num. 8. & sequent.*

Ostenditur definitiones Ecclesiæ esse verbum Dei. *Disp. 5. sect. 2. per totam.*

Utrum Ecclesia jam novas habeat revelationes. *Ibidem, n. 5 & 6.*

Potestas legislativa & definitiva Ecclesiæ. *Ibidem, num. 8.*

Auctoritas Ecclesiæ non dependet à scientiâ, vel bonitate definiendum. *Ibidem, n. 10.*

An ad actus Fidei Catholice requiratur propositio Ecclesiæ. *Disp. 5. sect. 3.*

Omnia sine Ecclesiæ propositione credi nequeunt. *Ibidem, n. 5 & 9.*

Auctoritas Ecclesiæ integrat unum objectum formale cum veracitate divinâ. *Ibidem, sect. 4. num. 3.*

Ecclesia est organum aptissimum ad actus Fidei eliciendos. *Ibidem, n. 4.*

Differentia inter auctoritatem Ecclesiæ, & motiva credibilitatis. *Ibidem, n. 6.*

Per accidens potest aliquid credi sine auctoritate Ecclesiæ. *Ibidem, n. 7.*

Per quid primò probetur auctoritas Ecclesiæ. *Ibidem, n. 10.*

De auctoritate humana Ecclesiæ. *Disp. 5. sect. 5.*

Sintne in proponendo res Fidei infallibilis. *Ibidem.*

Possitne Ecclesia esse primum credibile. *Disp. 6. sect. 4. n. 4.*

Quo pacto quis Ecclesiæ credat propter Ecclesiam. *Ibidem, num. 5.*

Ostenditur Ecclesiam esse regulam vivam. *Ibidem, n. 6. & Disp. 21. sect. 3.*

Vera Ecclesiæ nota est puritas doctrinæ. *Disp. 7. sect. 5. n. 6.*

Ecclesiæ Catholice doctrinam esse veram ostendunt miracula. *Ibidem, sect. 6.*

Unitas doctrinæ probat Fidem nostram esse evidenter credibilem. *Disp. 7. sect. 7.*

Quanti

INDEX RERUM.

Quanti apud Patres fuerit semper nomen Ecclesie Catholice. *Disp. 7. sect. 8. n. 5.*
 Perpetua Episcoporum in Ecclesia Romana successio. *Ibidem, num. 7.*
 Quod Ecclesia definit, Deus dicit per Ecclesiam. *Disp. 12. sect. 7. n. 2.*
 Ecclesia est columna & firmamentum veritatis. *Ibidem, n. 3.*
 Dicinè possit, *Credo in Ecclesiam.* *Disp. 16. sect. 3. n. 9. & 10.*
 Quinam in Ecclesia contineantur. *Disp. 21. sect. 2.*
 Quid de hæreticis & schismaticis hac in re censendum. *Ibidem, sect. 2. n. 6 & 7.*
 Variè ostenditur, Ecclesiam esse visibilem. *Ibid. sect. 3.*
 Ecclesia errare non potest. *Ibidem, n. 4.*
 De Ecclesia repræsentativâ, seu Conciliis. *Ibidem, sect. 4.*

EPISCOPUS.

Utrùm Episcopatus sit Ordo in eo quod superaddit Sacerdotio. *Disp. 101. sect. 1. n. 4.*
 Cur Episcopatus non censeatur absolutè diversus Ordo à Sacerdotio. *Ibidem, num. 5.*
 Episcopi potestatem Ordinis simpliciter habent Presbyteris majorem. *Ibidem, num. 6.*
 Presbyteri in sacris Literis vocantur interdum Episcopi. *Ibidem.*
 Hæc tamen duo officia sunt maximè distincta. *Ibidem.*
 Episcopi sunt Presbyteris superiores. *Ibidem.*
 Certum est Episcopatum esse Sacramentum. *Ibid. num. 7.*
 Ordinaria potestas conferendi omnes Ordines est in Episcopo. *Disp. 101. sect. 2. n. 1.*
 Ad Episcopi consecrationem requiri videntur tres Episcopi. *Ibidem, n. 4.*
 Quid in casu necessitatis. *Ibidem.*

ERASMUS.

Nostri temporis Sectarios describit. *Disp. 7. sect. 5. n. 4.*
 Ridiculum Erasmi dictum. *Disp. 10. sect. 3. n. 7. Disp. 15. sect. 2. n. 2.*

ERROR.

Utrùm Deus infundere possit errorem. *Disp. 10. sect. 5. n. 2.*
 Duobus modis intelligi potest Deum infundere errorem. *Ibidem, num. 4.*
 Quædam turpitudine moralis in errore inveniatur. *Ibidem, n. 6.*
 Non actum tantum, sed nec habitum erroris infundere cuiquam potest Deus. *Ibidem, n. 7.*
 Infundere similiter nequit Deus habitum vitiosum. *Ibidem, n. 9.*
 Habitus erroris & vitiosi sunt in duplici genere. *Ibidem, n. 10.*
 Quamvis habitus erroris possit à solo Deo conservari, non tamen potest ab eo solo produci. *Ibidem, sect. 6. n. 2.*
 Argumenta contententia posse Deum infundere habitum erroris, & vitii. *Ibidem, sect. 6.*
 Error circa caput Ecclesie est error fundamentalis. *Disp. 22. sect. 3. n. 7.*
 Quæ propositio inter Theologos censeatur erronea. *Disp. 26. f. 3. n. 3.*
 De propositione erroneâ, hæreticâ, &c. *Ibid. sect. 3.*

EUCCHARISTIA.

Dari Sacramentum Eucharistie, fide certum est. *Disp. 71. sect. 1. per totam.*
 Differentia secundum Patres inter panem catechumenorum, & sacro-sanctam Eucharistiam. *Ibidem, num. 7.*
 In quo Eucharistie Sacramentum consistat. *Ibid. sect. 2.*
 Præter corpus & sanguinem Christi includit panis & vini species. *Ibidem, n. 3. & 8.*
 Utrùm includat intrinsecè verba consecrationis. *Ibidem, n. 5. & sect. 3. num. 14. & 15.*
 Quid in Sacramento Eucharistie importetur in recto, quid in obliquo. *Ibidem, sect. 2. n. 12.*
 Quid directè importetur, quid indirectè. *Ibidem, num. 16.*
 Sumptio Eucharistie non est pars hujus Sacramenti. *Ibidem, sect. 3. & sequent.*
 Sumptio tamen est conditio ut conferat gratiam. *Ibidem, n. 8.*
 Consecratio etiam propriè non est pars hujus Sacramenti. *Ibidem, num. 10.*
 Quomodo Sacramentum Eucharistie sit unum numero & specie. *Ibidem, sect. 4.*
 Sermo tantum est de unitate morali. *Ibidem, n. 2.*
 Utraque species est convivium quoad effectum, non quoad modum. *Ibidem, n. 6.*
 Hominibus etiam defunctis nonnulli dabant Eucharistiam. *Disp. 72. sect. 1. num. 2.*
 Quid in Eucharistia denotetur nomine corporis. *Disp. 75. sect. 4. num. 4. & sequent.*

Eucharistie necessitas.

Sitnè sumptio Eucharistie medium necessarium ad salutem. *Disp. 72. sect. 1.*
 In quo necessitas medii differat à necessitate præcepti. *Ibidem, n. 5.*
 Sumptio Eucharistie parvulis non est ad salutem necessaria. *Ibidem, n. 7.*
 Votum Eucharistie duobus modis intelligitur. *Ibidem, num. 8.*
 Quâ necessitate teneantur adulti sumere hoc Sacramentum. *Ibidem, sect. 2.*
 Quo sensu dicat Scriptura Eucharistie sumptionem esse ad salutem necessariam. *Ibidem, n. 10.*

Materia remota hujus Sacramenti.

Gnosticorum, Artotyritarum & Cataphrygum hac de re errores. *Disp. 73. sect. 1. n. 1.*
 Error Aquariorum. *Ibidem, n. 2.*
 Ophitharum abusus. *Ibidem, num. 3.*
 Materia hujus Sacramenti remota sunt panis & vinum. *Ibidem, n. 4.*
 Hac de causâ dicebant Ethnici Christianos colere Cererem & Bacchum. *Ibidem.*
 Panis hic esse debet triticeus. *Ibidem, n. 6.*
 Quid de siligine, speltâ, orizâ, milio, &c. sentiendum. *Ibidem, n. 7. & 8.*
 Quid de masâ crudâ, aut aquâ elixâ. *Ibidem, num. 9.*
 Tam panis azymus, quam fermentatus est materia apta consecrationis. *Ibidem, n. 11.*
 Varia inquiruntur circa vinum. *Ibidem, n. 13.*
 Quid de vino congelato. *Ibidem, n. 14.*
 Ostenditur Christum consecrasse in azymo. *Disp. 73. sect. 2.*

Aqua

INDEX RERUM.

Aqua ante consecrationem est vino permiscenda. *Ibidem*, sect. 3. n. 2.
 Non tamen ex præcepto divino. *Ibidem*, n. 4.
 Utrum hæc aqua immediatè convertatur in sanguinem. *Ibidem*, n. 8. & sequent. & sect. 4 & 5.

Approximatio materiæ remotæ Sacramenti Eucharistiæ.

Certum est materiam esse debere moraliter præsentem. *Disp.* 73. sect. 6. n. 1.
 Utrum consecrari possint hostiæ in pixide clausâ, aut à tergo positæ, &c. *Ibidem*, & n. 2.
 Quid de mole ingentis magnitudinis, & minimis particulis sentiendum. *Ibidem*, n. 3. 4. & 5.
 Sacerdos consecrans determinare sibi debet certam materiam. *Ibidem*, n. 6.
 Quamam intentio in consecratione hostiæ sit optima. *Ibidem*, n. 7.

Præsentia Christi in Eucharistiâ.

Fide certum est totum Christum sub utraque specie contineri. *Disp.* 75. sect. 1. num. 3.
 Sub singulis etiam specierum partibus divisit est totus Christus. *Ibidem*, n. 4.
 Dicunt aliqui Christum semel tantum, & commensurative esse in Sacramento. *Ibidem*, n. 5.
 Volunt alii Christum esse totum in quibusdam partibus, non in omnibus. *Ibidem*, n. 7.
 Christus est totus in totâ hostiâ, & totus in qualibet ejus parte. *Ibidem*, n. 12. & sequent.
 Christus etiam præsens totus est sub singulis hostiæ indivisibilibus. *Ibidem*, sect. 2. per totam.
 Utrum hæc Christi præsentia sub speciebus sit indivisibilis, an divisibilis. *Ibidem*, sect. 3.
 Partes Christi in Eucharistiâ retinent figuram organicam, non sitalem. *Ibidem*, n. 9. & 10.
 Habent hæc partes inter se distantiam quantitativam, non localem. *Ibidem*, n. 11.
 Non possunt naturaliter dividi. *Ibidem*, n. 12.
 Quid sub speciebus ponatur ex vi verborum, quid per concomitantiam. *Ibidem*, sect. 4.
 Quid sit his modis poni. *Ibidem*, n. 3.
 Si aliquis ex Apostolis verba consecrationis in triduo protulisset, quid positum fuisset sub speciebus. *Ibidem*, n. 12.

De iis quæ agere, aut pati potest Christus in hoc Sacramento.

Possitne Christus ut in hoc Sacramento moveri, vel alterari. *Disp.* 76. sect. 1. n. 1.
 Motus speciebus verè movetur Christi corpus in Eucharistiâ, *Ibidem*, n. 2.
 Nullum agens corporeum potest directè & immediatè movere corpus Christi in Eucharistiâ. *Ibidem*, n. 4.
 Possitne Christus movere se in hoc Sacramento. *Ibidem*, n. 5.
 Quid de alteratione. *Ibidem*, n. 6.
 Utrum possit Christus ut in hoc Sacramento videre, audire, &c. *Ibidem*, n. 12.
 Actus intellectus elicere potest à sensibus independentes. *Ibidem*, n. 15.
 Utrum corpus Christi ut in hoc Sacramento cerni possit oculo corporeo. *Ibidem*, sect. 2.
 Apparitiones varix quæ in hoc Sacramento cerni solent. *Ibidem*, sect. 3.
 Quid quando ex confossis hostiis defluit sanguis. *Ibidem*, sect. 3. n. 12.

R. P. Comptoni Theol. Schol. Tom. 11.

Quid faciendum Sacerdoti cui hujusmodi aliqua mutatio in Sacro contingeret. *Ibidem*, n. 13.

De sumentibus Eucharistiâ.

Quinam sumere possint hoc Sacramentum. *Disp.* 79. sect. 1.
 Duplex est Sacramenti hujus usus, Sacramentalis, & Spiritualis. *Ibidem*, n. 1. 2. & 3.
 Hominibus institutum est hoc Sacramentum. *Ibidem*, num. 4.
 Bruta materialiter tantum illud sumere possunt, non formaliter. *Ibidem*.
 Quid de Angelis, præsertim si assumant corpora. *Ibidem*, n. 5.
 Parvuli baptizati fructus hujus Sacramenti sunt capaces. *Ibidem*, num. 7.
 Olim iis dabatur. *Ibidem*, num. 8.
 Cur modò non detur. *Ibidem*, num. 9.
 Quid dicendum de amentibus. *Ibidem*, n. 10.
 Quibus amentibus danda sit Eucharistiâ in articulo mortis. *Ibidem*.
 Danda Energumenis interdum Eucharistiâ. *D.* 79. sect. 1. num. 12.
 Non baptizatus, etiamsi sit justus, peccat accedendo ad Eucharistiâ. *Ibidem*, f. 2. n. 1.
 Consciens peccati mortalis, si accedere cupiat ad Eucharistiâ debet confiteri si possit. *Ibidem*, n. 2.
 Quale sit præceptum confitendi ante communionem. *Ibidem*, num. 5. & seq.
 Qui ad sacram Synaxin accedit, esse debet jejunus. *Ibidem*, num. 14.
 Alia multa circa jejunium ante communionem. *Ibidem*, n. 15. & 16.

Eucharistiæ effectus.

Effectus, quos confert Eucharistiâ sunt in duplici genere. *Disp.* 80. f. 1. n. 2.
 Effectus aliqui ex hoc Sacramento, etiam in sumentium corpora redundant. *Ibidem*, n. 3. & seq.
 Quinam effectus ab Eucharistiâ in sumentium animas deriventur. *Ibidem*, n. 7.
 Quando hoc Sacramentum conferat gratiam. *Ibidem*, num. 10. & 11.
 Non augetur gratia toto tempore quo species manent in stomacho. *Ibidem*, num. 13.
 An utraque species plus gratiæ conferat quàm una. *Ibidem*, sect. 2.
 Utravis species sigillatim sumpta æqualem confert gratiam. *Ibidem*, num. 2.
 Tam panis quàm vini species eundem conferunt effectum. *Ibidem*, num. 3.
 In spiritualibus non est aliud fames quàm sitis. *Ibidem*, n. 7.
 Quævis gratia utramque extinguit. *Ibidem*, n. 7.
 Aliud est de gratiâ in susceptione ordinum collatâ. *Ibidem*.
 Quid si quis hostiam in triduo consecratam tunc sumpisset. *Ibidem*, num. 11.
 Quando is, qui sub utraq; specie communicat recipiat gratiam. *Ibidem*, num. 12.
 De privilegio Regi Galliæ hac in re concessio. *Ibidem*.

Eucharistiæ minister.

Ordinarius Eucharistiæ minister est Sacerdos. *Disp.* 81. f. 2. n. 14.
 In casu necessitatis Diaconus. *Ibidem*.
 Quid de laico, præsertim de feminâ existimandum. *Ibidem*.

Hhh

EVIDEN-

INDEX RERUM.

EVIDENTIA.

- Darinè possit evidentia in attestante. *Disp. 11. sect. 2.*
 Evidentia divinæ attestacionis haberi potest extra visionem beatificam. *ibidem, n. 6.*
 Evidentia in attestante tollit obscuritatem Fidei. *ibidem, sect. 3. n. 4.*
 Utrùm stare possit actus Fidei cum evidentia in attestante. *ibidem, sect. 4.*
 Utrùm aliquis in via habuerit evidentiam in attestante. *Disp. 11. sect. 5. & 6.*
 Quòd medium sit extrinsecum, non obstat quin conclusio sit evidens. *Disp. 11. sect. 3. n. 7.*
 Evidentia in attestante est evidentia simpliciter. *ibidem, n. 9.*
 Ab hac evidentia æquè necessitatur intellectus, atque ab ullâ aliâ. *ibidem.*
 Utrùm Fides possit esse evidens in attestante. *Disp. 11. sect. 3.*
 Possitne actus Fidei esse evidens in attestato. *Ibid. sect. 7.*

EUTICHES.

- Acriter impugnans Nestorium in aliam hæresim incidit. *Disp. 48. sect. 2. n. 5.*
 Confusionem ponebat divinæ & humanæ naturæ. *ibidem.*
 Eum secuti sunt Acephali. *ibidem.*
 Eutichetis hæresis pluribus divini Verbi testimoniis confutatur. *ibidem, n. 7.*
 Damnatus fuit Eutiches in Concilio Chalcedonensi. *ibidem, n. 8.*

EXCOMMUNICATIO.

- Quid, & quotuplex sit excommunicatio. *Disp. 99. sect. 3. n. 1.*
 Quinam excommunicati sint vitandi. *ibidem.*
 Per quas actiones incurratur excommunicatio percussiois clerici. *ibidem, n. 2.*
 Quis hinc intelligatur nomine clerici. *ibidem.*
 Quid si quis clericum volentem cadat. *ibidem.*
 Mandantes & consulentes, hanc excommunicationem incurrunt. *ibidem, n. 3.*
 Quale peccatum sit communicare cum excommunicato vitando. *ibidem, n. 4.*
 In quibus casibus cum eo communicare liceat. *ibidem.*
 An, & quomodo excommunicati priventur suffragiis Ecclesiæ. *ibidem, n. 5.*
 Utrùm reddantur inhabiles ad beneficia Ecclesiastica. *ibidem, n. 6.*
 Num priventur jurisdictione & commercio forensi, ac civili. *ibidem.*
 Quo pacto privetur excommunicatus divinis Officiis, & Ecclesiastica sepultura. *Ibid. num. 7.*
 Qua ratione privetur usu activo & passivo Sacramentorum. *ibidem, n. 8.*
 Quid sit excommunicatio minor, & quos effectus habeat. *ibidem, n. 9.*
 Quis ab eâ possit absolvere. *ibidem.*

EXTREMA-UNCTIO.

- A Christo fuit hoc Sacramentum institutum. *Disp. 100. sect. 1. n. 1.*
 Fuit à sancto Jacobo promulgatum. *ibidem.*
 Extremæ-Unionis effectus. *ibidem, n. 3.*
 Hoc Sacramentum interdum confert primam gratiam. *ibidem.*

- Materia proxima hujus Sacramenti est unctio, remota oleum olivæ. *ibidem, n. 4.*
 A quo debeat hoc oleum benedici. *ibidem.*
 Hujus Sacramenti forma. *ibidem, n. 5.*
 Quibus possit administrari. *ibidem, n. 6.*
 Potest Extrema-Unctio iterari. *ibidem, n. 7.*
 Utrùm in eodem morbo. *ibidem.*
 Quæ sit obligatio hoc Sacramentum suscipiendi, & administrandi. *ibidem, n. 8.*
 Quot & quæ unctioes sint de essentia hujus Sacramenti. *ibidem, sect. 2. n. 1. & 2.*
 Utrùm qualibet partialis unctio statim conferat gratiam. *ibidem, n. 3.*
 Nulla unctio in particulari videtur de essentia hujus Sacramenti. *ibidem, n. 5.*
 Quinque illæ unctioes nunquam licitè omittuntur. *ibidem, n. 6.*

F

FICTIO.

- Quid nomine fictionis intelligatur. *Disp. 66. sect. 1. n. 2.*
 Fictio materialis, & formalis. *ibidem.*
 Nulli prodest, sed maximè nocet fictio. *Ibid. sect. 3. num. 15.*
 Peccatum fictionis remitti nequit per solum Baptismum reviviscentem. *ibidem, sect. 4. n. 1.*
 Peccatum fictionis directè & per se spectat ad poenitentiam. *ibidem, sect. 5. n. 8.*
 Peccatum fictionis est peccatum subjectum clavibus. *ibidem, n. 13.*
 Peccatum fictionis sequitur impressum characterem baptismi. *ibidem, sect. 6. n. 2.*

FIDES.

De Fide secundum se.

- Fidem dari, planè est indubitatum. *Disp. 1. sect. 1. num. 1.*
 Variæ Fidei acceptioes. *ibidem, n. 2.*
 Fides pro fiducia. *ibidem, n. 4.*
 Præcipua Fidei usurpatio. *Disp. 1. sect. 2.*
 Fides est actus intellectus. *ibidem, n. 3.*
 Eadem semper fuit in Ecclesiâ Fides. *Disp. 2. f. 5. num. 2.*
 Primarii quidam viri omni Ecclesiæ tempore habuerunt Fidem Christi explicitam. *ibidem, n. 3.*
 Quid sit Fidem esse Catholicam. *Disp. 4. sect. 4. num. 10.*
 Quænam revelatio requiratur ad actum Fidei, privata an publica. *ibidem, sect. 4.*
 Quo sensu Patres initium meriti tribuant Fidei. *Disp. 5. sect. 7. n. 10.*
 Qua ratione Fides sit sperandarum substantiarum. *Disp. 12. sect. 2. n. 6.*
 Fides de infidelitate, hæresi, & dæmone victrix. *Disp. 8. sect. 2. n. 3.*
 Quid sit Fides universalis, quid particularis. *Disp. 16. sect. 2. n. 1.*
 Quænam sit recta Fidei definitio. *ibidem, n. 3. & sequent.*
 Qua ratione differant Credere Deo, credere Deum, & credere in Deum. *ibidem, sect. 3.*
 Utrùm Fides sit virtus intellectualis. *Disp. 17. sect. 1. n. 4.*

Objectum

INDEX RERUM.

Objectum materiale Fidei.

- Quanam intra objectum materiale Fidei contineantur. *Disp. 2. sect. 2.*
Omnia objecta Fidei sunt æqualiter vera. *Ibidem, num. 5.*
Objectum attributionis Fidei. *Disp. 2. sect. 2.*
Deus est objectum attributionis Fidei. *Ibidem, num. 6. & sect. 3. per totam.*
Idque Deus ut Deus. *sect. 3. n. 6.*
Nullum attributum præ alio potest esse objectum attributionis Fidei. *ibidem.*
Utrum inter objecta Fidei sit aliquis ordo. *Disp. 2. sect. 6.*
Objectum attributionis Fidei est prius dignitate. *Ibidem, n. 8.*
Duplex objectorum Fidei genus. *Disp. 3. sect. 1. num. 5.*

Objectum formale Fidei.

- Hæreticorum quorundam error circa objectum formale Fidei. *Disp. 3. sect. 1. n. 1.*
Objectum formale est Deus. *Ibidem, n. 6.*
Non ut supremus dominus, sed ut verax. *sect. 2. num. 5.*
Quo pacto Deitas sit ultima ratio credendi. *Disp. 3. sect. 3. n. 1.*
Revelatio spectat ad objectum formale Fidei. *Disp. 4. sect. 2.*
Sine Ecclesie auctoritas simpliciter dicenda objectum formale Fidei. *Disp. 6. sect. 3. n. 3.*

Fidei resolutio.

- Præcipue hac in re curandum ut vitetur circulus. *Disp. 6. sect. 1. n. 1.*
Rejicitur sectariorum error Fidem resolvablem in privatum spiritum. *Ibidem, n. 4. & sequent.*
Resolvi ultimò nequit Fides in auctoritatem humanam Ecclesie. *Ibidem, sect. 2. n. 1.*
Quid dicendum de resolutione Fidei in divinam Ecclesie auctoritatem. *Ibidem, n. 2.*
Non resolvitur Fides in principia evidentia. *ibid. num. 5.*
Verus Fidem resolvendi modus. *Disp. 6. sect. 3.*
Quo sensu resolvatur ultimò Fides in divinam auctoritatem Ecclesie. *Ibidem, n. 4.*
Assensus Fidei quo pacto resolvatur in motiva credibilitatis. *Ibidem, n. 6.*

Certitudo Fidei.

- Triplicis certitudinis declaratio. *Disp. 9. sect. 1. n. 2.*
Certitudo adhesionis & infallibilitatis. *ibidem, num. 5.*
Ex duplici capite oritur certitudo adhesionis *ibid. num. 6.*
Declaratur certitudo infallibilitatis. *Ibidem, n. 7.*
Sine Fides certior scientiâ illâ naturali. *Disp. 9. sect. 2.*
Lumen naturale per lumen Fidei corrigitur. *ibid. num. 7.*
Quantâ firmitate fideles adhæreant Fidei. *Ibidem, sect. 3. n. 1.*
Certitudo Fidei in se, & quoad nos. *Disp. 9. sect. 4.*
Sine Fides certior visione beatificâ. *Ibidem, n. 7.*
Unde proveniat certitudo infallibilitatis in actu Fidei. *Ibidem, sect. 5. n. 7.*

R. P. Comptoni Theol. Scholast. Tom. II.

Ad applicationem materiæ Fidei sufficit certitudo moralis. *Disp. 12. sect. 5. n. 8.*

De veritate actus Fidei.

- Utrum actus Fidei sit essentialiter verus. *Disp. 10. sect. 1. & 2.*
Per solam supernaturalitatem non constituitur actus Fidei essentialiter verus. *Ibidem, sect. 1. num. 6.*
Actus Fidei Theologicæ est essentialiter verus. *Ibidem, sect. 2. n. 1.*
Actus Fidei nequit tendere in revelationem apparentem. *ibidem, n. 5.*
Fidei divinæ nequit subesse falsum. *Disp. 10. sect. 3. & 4.*
Possitne actus Fidei divinæ concurrere partialiter ad actum falsum. *ibidem, sect. 5. n. 1.*

Obscuritas Fidei.

- Duobus modis intelligi potest Fidem esse obscuram. *Disp. 11. sect. 1. n. 4.*
Ostenditur actum Fidei à suo medio excludere evidentiam. *ibidem, n. 5.*
Patres docent Fidem esse obscuram. *ibidem, n. 8.*
Ratio cur Fides sit obscura. *ibid. n. 10.*
Fides est argumentum non apparentium. *Disp. 12. sect. 2. n. 6.*

De discursu Fidei.

- Utrum Fides sit discursiva. *Disp. 12. sect. 1.*
Præcipua ratio cur Fides non sit discursiva. *ibid. num. 5.*
Actus ex duabus præmissis deductus non est actus Fidei. *Ibidem.*
Actus Fidei immediate attingere debet revelationem. *ibidem, n. 7.*
Experientiâ constat eodem actu ferri nos in revelationem & mysterium. *Ibidem, n. 8.*
Argumenta contententia Fidem esse discursivam. *Disp. 12. sect. 2.*
Fides non solum non est discursus formalis, sed nec virtualis. *ibidem, n. 5.*
Fides etiam humana propriè dicta generatur absque discursu. *Ibidem, n. 7.*
An quando utraque, vel una præmissa est de Fide conclusio objectiva sit de Fide. *Disp. 12. sect. 3.*
Si revelatur aliquem esse hominem, eo ipso revelatur esse animal rationale. *ibidem, sect. 4. num. 4.*
Quid si præmissa universalis sit de Fide. *ibidem, sect. 5. n. 2.*
Conclusio objectiva ex unâ præmissâ de Fide, & aliâ naturali non est de Fide. *ibidem, sect. 6. num. 2.*
Objectum conclusionis secute ad duas præmissas de Fide, est de Fide. *ibidem, sect. 7. n. 6.*
Conclusio tamen formalis non est de Fide. *ibid. num. 8.*

Fidei supernaturalitas.

- Ad credendum prout oportet ad salutem specialis aliqua gratia requiritur. *Disp. 13. sect. 1. n. 3.*
Supernaturalitas quoad substantiam, & quoad modum. *ibidem, n. 1. & 5.*
Varia circa supernaturalitatem actus. *ibidem.*
Actus Fidei divinæ est supernaturalis quoad substantiam. *ibidem, sect. 2. n. 1.*

Hbb 2

Actus

Actus naturalis & supernaturalis non semper distinguuntur ex parte objecti formalis. *Ibid.* num. 3. & sequent.

Idem Fide naturali & supernaturali credi potest. *Ibidem*, n. 7. & sect. 3. per totam.

Scriptura, Concilia, & Patres docent actum Fidei esse in substantiâ supernaturalem. *Ibidem*, sect. 4. n. 2. & 3.

Habitus supernaturales arguunt dari actus supernaturales. *Ibidem*, sect. 5.

Dari habitus in entitate supernaturales ostenditur. *Ibidem*, sect. 5. n. 2. & seq.

Judicium de credibilitate rei credendæ est in substantiâ supernaturale. *Ibidem*, sect. 7. num. 1. & sequent.

Idem de actu voluntatis imperante assensum supernaturalem Fidei. *Ibidem*, n. 4.

Pia etiam affectio est supernaturalis. *Disp.* 14, sect. 4. n. 1.

Libertas actus Fidei.

Utrum actus Fidei sit liber. *Disp.* 14, sect. 1. num. 1.

Idque tam respectu specificationis, quam exercitii. *Ibidem*, sect. 2. n. 2.

Duo objectorum genera in omni assensu Fidei interveniunt. *Ibidem*, n. 9.

Cur ante assensum voluntatis non credat intellectus. *Ibidem*, n. 11.

Quare mysteria Fidei non necessitent ad assensum. *Ibidem*, n. 15.

Ad Fidem etiam humanam requiritur motio voluntatis. *Ibidem*, sect. 3. n. 1.

Non ad primum tantum, sed etiam sequentes actus Fidei requiritur determinatio voluntatis. *Ibidem*, n. 3.

Necessitas Fidei ad salutem.

Duplex necessitas, mediæ & præcepti. *Disp.* 15, sect. 1. n. 1.

Differentia inter ea quæ necessaria sunt necessitate præcepti & mediæ. *Ibidem*.

Nonnulla utrâque necessitate requiruntur. *Ibid.* num. 2.

Quid hæc in re censendum de Fide actuali, in adultis. *Ibidem*, n. 3. & sequent.

Ratio cur Fides actualis supernaturalis sit ad salutem necessaria. *Ibidem*, n. 7.

Quorumnam mysteriorum Fides sit ad salutem necessaria. *Ibidem*, sect. 2.

Tria quoad Fidei articulos distinguenda sunt tempora. *Ibidem*, n. 2.

Quid censendum de Fide Christi. *Disp.* 15, sect. 3.

Christus ante ejus adventum non nisi obscurissimè cognoscebatur. *Ibidem*, n. 2.

Quid de Fide Christi post promulgatum Evangelium. *Ibidem*, sect. 4.

Articuli Fidei non simul omnes, sed successivè proponuntur. *Ibidem*, n. 5.

Quid de Fide explicitâ Trinitatis. *Ibidem*, sect. 5.

De Fide Dei ut remuneratoris. *Ibidem*, sect. 6.

Quæ rerum creaturarum Fides requiratur. *Ibidem*, num. 12.

De actu Fidei.

Utrum actus Fidei distingui possint specie. *Disp.* 16, sect. 1. n. 1.

Etiam ratione objecti formalis distinguuntur specie. *Ibidem*, n. 2.

Sintne actus Fidei speculativi, an practici. *Ibidem*, num. 3.

Idem actus Fidei divinæ potest esse practicus & speculativus. *Ibidem*, n. 6.

Actus Fidei hominis & Angeli differunt specie *Ibidem*.

De habitu Fidei.

Datur habitus Fidei, tum supernaturalis, tum naturalis. *Disp.* 17, sect. 1. n. 1. & 2.

Utrum Fides sit virtus intellectualis. *Ibidem*, n. 4. & sequent.

Sintne habitus Fidei ejusdem speciei. *Ibidem*, sect. 2. num. 2.

Utrum sit indivisibilis. *Ibidem*, n. 4.

Habitus Fidei habet se per modum potentiz. *Ibidem*, n. 8.

Habitus Fidei infunditur interdum sine gratiâ habituali. *Ibidem*, sect. 3. n. 4.

De amissione Fidei.

Fides non amittitur nisi per peccatum, & quale. *Disp.* 18, sect. 1. n. 1. & 2.

De Fide vivâ & mortuâ, formatâ & informi. *Ibid.* num. 8. & seq.

Fidei habitum non tollit actus nisi deliberatus. *Ibidem*, sect. 2. n. 1.

Per actum hæresis amittitur Fides. *Ibidem*, n. 3. & sequent.

Utrum actus hæresis tollat physicè habitum Fidei infusæ. *Disp.* 18, sect. 3. n. 2. & 3.

Aliud hæc in re est de Fide acquisitâ, aliud de infusâ. *Ibidem*, n. 8.

Utrum obstinatè discredens uni articulo, habere possit Fidem circa alios. *Ibidem*, sect. 4. & 5.

Quid quando duo articuli proponuntur per diversa organa adæquata. *Ibid.* sect. 4. n. 8.

In illo triduo Apostoli Fidem Christi non amiserunt. *Ibidem*, sect. 5. n. 3.

De subjecto Fidei.

Viatores omnes, per se loquendo sunt Fidei capaces. *Disp.* 19, sect. 1. n. 1.

Utrum Angeli in viâ habuerint Fidem. *Ibidem*, num. 2. & seq.

Primi parentes in statu innocentiz habuerunt Fidem. *Ibidem*, n. 6.

Idem dicendum de animabus in Purgatorio. *Ibid.* num. 7.

Quid dicendum de existentibus olim in Limbo Patrum, & nunc in Limbo puerorum. *Ibidem*, num. 8.

Utrum in Beatis sit, vel esse possit Fides. *Disp.* 19, sect. 2. & 3.

Ratio cur in Beatis esse nequeat Fides actualis. *Ibidem*, sect. 2. n. 7.

Habitus etiam Fidei de facto non est in Beatis. *Ibidem*, n. 8.

Visio beatifica pugnat immediatè cum actu Fidei, lumen gloriæ mediatè cum habitu Fidei. *Ibid.* num. 9.

Per

INDEX RERUM.

Per divinam potentiam dari in Beatis potest & actus Fidei, & habitus. *Ibidem*, n. 12.
 Demones credunt & contremiscunt, quomodo intelligendum. *Ibidem*, n. 6.
 Fides demonum est naturalis & necessaria. *Ibid.* num. 8.

De augmento Fidei.

Fides est major in uno quam in alio. *Disp.* 19. *sect.* 4. n. 1.
 Idque tum ex parte objecti, tum subiecti. *Ibidem*.
 Unde procedat major firmitas in credendo. *Ibid.* num. 3.
 Augeri potest habitus Fidei quoad intensiorem. *Ibidem*, n. 6.
 Per actus etiam informes augetur habitus Fidei. *Ibidem*, *sect.* 5. n. 2.
 Intensior in iusto esse potest habitus supernaturalis Fidei, quam alii habitus. *Ibidem*, n. 3.
 Utrum habitus infusus Fidei & Spei in peccatore interdum minuatur. *Ibidem*, n. 4.
 An augetur per actus habitu remissiores, & an physicè. *Ibidem*, n. 6 & 7.
 Cur Fides debiliior sit in peccatore, quam in iusto. *Ibidem*, n. 12.

De regulis Fidei.

Regula Fidei est Scriptura. *Disp.* 20. *sect.* 1. num. 5.
 Quo pacto sit Scriptura regula uniformis. *Ibid.* *sect.* 2.
 Sintne Traditiones regula infallibilis Fidei. *Ibidem*, *sect.* 3.
 Ad res Fidei viva aliqua regula requiritur. *Disp.* 21. *sect.* 1.

F O E M I N A.

Non est capax susceptionis Ordinum. *Disp.* 101. *sect.* 2. n. 5.
 Montanista olim erant infames, quod sceminas haberent Sacerdotes. *Ibidem*.
 Quanam antiquitas erant Diaconissa, & quodnam earundem officium. *Ibidem*.
 Cur quedam olim dicebantur Episcopæ, & Presbyteræ. *Ibidem*.
 Variè ostenditur sceminam non esse aptam quæ ordinetur. *Ibidem*, n. 6.

G

GRATIA HABITUALIS.

Utrum ex gratiâ habituali crescat meritum. *Disp.* 38. *sect.* 7.
 Dignitas personæ moraliter in opera omnia meritoria influit. *Ibidem*, n. 3.
 Gratia habitualis reddit hominem filium Dei adoptivum. *Ibidem*, n. 5.
 Deus præmium reddit operibus, non physicè, sed moraliter sumptis. *Ibidem*, *sect.* 8. n. 2.
 Quod gratia dignificet actus, non sequitur in iis meritum infinitum. *Ibidem*, n. 12.
 Rationem meriti non potest præmium ingredi. *Ibidem*, n. 13.
 Circumstantia personæ ignorata potest refundere bonitatem in actum. *Ibidem*, n. 15.
R. P. Comptoni Theol. Scholast. Tom. 11.

Ex pluribus tamen peccatis non accrescit malitiâ actui peccaminoso. *Ibidem*, n. 17.
 Gratia habitualis quo pacto reddat nos filios. *Disp.* 60. *sect.* 2. n. 10.
 Quid sit gratia Sacramentalis. *Disp.* 64. *sect.* 5. num. 4.
 Habitus supernaturales sequuntur intensiorem gratiæ. *Ibidem*, n. 5.

H

H A B I T U S.

Ostenditur dari habitum supernaturalem Fidei. *Disp.* 13. *sect.* 5. n. 2.
 Dicunt multi appellandum esse donum Dei, non habitum. *Ibidem*.
 Probatur dari huiusmodi dona, seu habitus supernaturales. *Ibidem*, n. 3.
 Habitum, seu principium permanens Fidei, in iustificatione nobis infundi, Fide certum est. *Ibidem*, n. 4.
 Concilium Tridentinum asserit dari dona permanentia Fidei, Spei, & Charitatis. *Ibidem*, n. 5.
 Amissa gratia permanet Fides. *Ibidem*, n. 6.
 Cur in peccatore non permaneant habitus infusi morales. *Ibidem*, n. 8.
 Habitus infusi non producantur physicè, ab actibus supernaturalibus. *Disp.* 19. *sect.* 5. num. 8. & sequent.

H Æ R E S I S.

Quid nomine hæresis intelligatur. *Disp.* 26. *sect.* 1. num. 1.
 Hæresis propriè sumptæ definitio. *Ibidem*, n. 3.
 Ad hæresim quæ, & qualis pertinacia requiritur. *Ibidem*, n. 4.
 Unico momento committi potest peccatum hæresis. *Ibidem*.
 Sintne omnia peccata hæresis in gravitate æqualia. *Ibidem*, *sect.* 2. n. 1.
 An deliberatè dubitans de Fide sit hæreticus. *Ibidem*, n. 3. 4 & 5.
 Quid si quis actum opinativum circa res Fidei eliciat. *Ibidem*, n. 6.
 De propositione hæreticâ, erroneâ, & similibus. *Ibidem*, *sect.* 3.
 In quo erronea propositio distinguatur ab hæreticâ. *Ibidem*, n. 4 & 5.
 Propositio sapiens hæresim. *Ibidem*, n. 6.
 Propositio malè sonans, piarum aurium offensivâ, temeraria, &c. *Ibidem*, n. 7 & seq.

H Æ R E T I C U S.

Hæreticorum quorundam circa objectum formale Fidei error. *Disp.* 3. *sect.* 1. num. 1.
 Privatus hæreticorum spiritus. *Disp.* 4. *sect.* 4. n. 2. & *Disp.* 6. *sect.* 1.
 A sanctitate longè abest doctrina hæreticorum. *Disp.* 7. *sect.* 5.
 Horrenda hæreticorum blasphemia. *Ibidem*, num. 2.
 Nostri temporis Sectarios describit Erasimus. *Ibidem*, n. 4.
 Infeliciter miracula patrare tentaverunt. *Ibidem*, *sect.* 6. num. 8.
 Summa inter Sectarios in doctrinâ discordia. *Disp.* 7. *sect.* 7. n. 5 & 6.

INDEX RERUM.

Nihil credendum esse docent Novatores, nisi quod evidenter cognoscitur. *Disp. 11. sect. 1. num. 1.*
 Vanum hæreticorum commentum. *Disp. 6. sect. 1. num. 4.*
 Sancti Patres spiritum habuerunt, sectariorum spiritui contrarium. *Ibidem, n. 9.*
 Pessima hæreticorum nostri temporis consuetudo. *Disp. 18. sect. 1. n. 6.*
 Hæretici non sunt in Ecclesiâ. *Disp. 21. sect. 2. n. 6.*
 Hæretici aliqui dicebant Deum aliquando fuisse mentitum. *Disp. 23. f. 1. n. 4.*
 Lutheranorum error circa invocationem Sanctorum. *Disp. 29. sect. 9. n. 2.*
 Hæretici poenitentiam nihil aliud esse dicunt, quàm resipiscentiam. *Disp. 84. num. 4.*

HUMANITAS.

Humanitas Christi non existit per increatam existentiam verbi. *Disp. 49. sect. 1. n. 1 & sequent.*
 Satisfit quorundam hac de re Sanctorum Patrum testimoniis. *Ibidem, n. 6.*
 Varia notantur circa assumptionem humanitatis à Verbo. *Ibidem, sect. 4 & 5.*
 Si humanitas Christi dimissa à Verbo, assumeretur ab aliâ personâ divinâ, esset absolute alius homo. *Ibidem, sect. 4. n. 12.*
 Utrum humanitas Christi habeat modò appetitum ad subsistentiam propriam. *Disp. 50. sect. 6. num. 12.*

I

IGNORANTIA.

Posunt rudiores habere invincibilem veræ Fidei ignorantiam. *Disp. 10. sect. 3. n. 8.*

IMPANATIO.

In quo consistebat error impanationis. *Disp. 74. sect. 3. n. 11.*
 Hujus erroris primus auctor fuisse videtur Rupertus. *Ibidem.*
 Hic error clarè rejicitur ex Concilio Tridentino, & verbis Christi. *Ibidem, n. 12. & 13.*
 Ex Patribus etiam & à ratione confutatur. *Ibidem, n. 14 & 15.*

IMPEDIMENTUM.

Vide Matrimonium.

INCARNATIO.

De possibilitate Incarnationis.

Solvuntur argumenta contra possibilitatem Incarnationis. *Disp. 40. sect. 2.*
 Ex Incarnatione nulla sequitur naturarum confusio. *Ibidem, sect. 3. n. 2.*
 Ex uno ente completo, & alio incompleto fieri potest unum per se. *Ibidem, sect. 3. n. 6.*
 Incarnationi non obstat immutabilitas Dei. *Ibid. sect. 4.*
 Varii modi declarandi quomodo Verbum non mutetur per unionem hypostaticam. *Ibidem, sect. 4 & 5.*
 Vera ratio cur Verbum hic non mutetur. *Ibidem, sect. 5. n. 9. & sequent.*

Cur solus Filius fuit incarnatus. *Disp. 49. sect. 2. n. 6 & seq.*

De cognoscibilitate Incarnationis.

Certum est nullam contra Incarnationem confici posse demonstrationem. *Disp. 41. sect. 1. n. 1.*
 Aliquid supra naturam cognosci potest actu planè naturali. *Ibidem, n. 2. & 3.*
 Sine aliquâ revelatione cognosci nequit Incarnatio. *Ibidem, n. 4 & 5.*
 Utrum dæmon viderit in Christi humanitate negationem propriæ subsistentiæ. *Ibidem, sect. 2. num. 2. & 3.*
 An cognoverit negationem unionis hypostaticæ esse tollibilem. *Ibidem, n. 6.*
 Utrum Angeli sciverint Incarnationem non implicare. *Ibidem, n. 7.*
 Positâ revelatione quid facere circa hoc mysterium possit homo vel Angelus. *Ibidem, n. 8.*
 Non cognovit Angelus Incarnationem ex potentia obedientiali humanitatis. *Ibidem, n. 9.*

De convenientiâ Incarnationis.

Divini Verbi Incarnatio fuit Deo convenientissima. *Disp. 42. sect. 1. n. 1.*
 Valdè etiam conveniens fuit naturæ humanæ. *Ibidem, n. 2.*
 Non est peculiaris convenientia, ut plures personæ Divinæ incarnentur. *Ibidem, n. 3.*
 Conveniens etiam in primis fuit Incarnatio univèrso. *Ibidem, n. 4.*

De necessitate Incarnationis ex parte Dei.

Aliis modis reparare humanum genus potuisset Deus, quàm per Incarnationem. *Disp. 42. sect. 1. num. 5 & 6.*
 Quo sensu dicant nonnulli ex Patribus Incarnationem fuisse Deo necessariam. *Ibidem, sect. 1. num. 8.*
 Neque ex eo quòd bonum sit communicativum sui, fuit Deo necessaria Incarnatio. *Ibid. sect. 2.*
 Quo sensu inclinatio innata Dei ad Incarnationem fuerit infinita. *Ibidem, n. 5.*
 Deus nullâ re creatâ indiget ad suam gloriam obtinendam. *Ibidem, n. 6.*

De motivo Incarnationis.

Utrum si homo non peccasset, Deus in humanâ carne venisset. *Disp. 46. sect. 1.*
 Docent Patres Christum, nisi in remedium peccati omnino non fuisse venturum. *Ibidem, n. 9.*
 Sacræ literæ Incarnationis causam assignant peccatum. *Ibidem, sect. 2.*
 Dignior est hæc Verbi Incarnationem præfiniendi via. *Ibidem, n. 4.*
 Majorem etiam hoc modo Deus in nos ostendit amorem. *Ibid. & num. 8.*
 Ad infinitam Dei virtutem ostendendam non fuit necessaria Incarnatio. *Ibidem, sect. 3. n. 1.*
 Utrum Incarnatio volita fuerit tantum secundario. *Ibidem, n. 8.*
 Ad tollendum peccatum originale principalius venit Christus. *Disp. 46. sect. 7. n. 12.*

De

INDEX RERUM,

De causâ meritoria Incarnationis.

- Potueritne Christi humanitas mereri unionem sui ad Verbum. *Disp. 47. sect. 1.*
 Error Photini & Origenis circa meritum humanitatis Christi. *Ibidem, n. 1.*
 Humanitas Christi non potuit condigne mereri unionem sui ad verbum. *Ibidem, n. 4.*
 Anima unita Verbo mereri divinitus potest unionem corporis ad idem Verbum. *Ibidem, n. 6.*
 Poterat divinitus fieri Incarnatio dependenter ab operatione humanitatis tanquam à conditione. *Ibidem, n. 7. & seq.*
 Hæc conditio habere potest rationem meriti. *Disp. 47, sect. 2. per totam.*
 Operatio tamen hæc non potest propriè dici operatio Christi. *Ibidem, n. 7 & seq.*
 Quomodo unio hypostatica, subiecto, in quo est, sit radix omnis meriti. *Ibidem, n. 13 & 14.*
 Utrum Patres antiqui meruerint circumstantias Incarnationis. *Disp. 47. sect. 6.*

INFALLIBILITAS.

- Quid requiratur ad auctoritatem infallibilem. *Disp. 3, sect. 2. n. 5.*
 Quis censetur majoris auctoritatis. *Ibidem, n. 7.*
 Unde primò probetur infallibilitas Ecclesiæ. *Disp. 6. sect. 4. n. 9.*
 Infallibilitas, licet negationem sonet, est tamen perfectio positiva. *Disp. 9, sect. 3. n. 6.*
 Duplex radix infallibilitatis in actu Fidei. *Ibidem, sect. 5, n. 7 & 8.*
 Actus sæpè est infallibilis, quamvis ejus infallibilitas non cognoscatur. *Ibidem, n. 8.*

INFIDELITAS.

- Certum est dari peccatum infidelitatis. *Disp. 25. sect. 1. num. 1.*
 Quando infidelitas est peccatum. *Ibidem, n. 2.*
 Quis censetur infidelis. *Ibidem, n. 3 & 4.*
 Quorundam mysteriorum dari potest invincibilis ignorantia. *Ibidem, n. 5.*
 Quanta sit gravitas peccati infidelitatis. *Ibid. n. 7.*
 Tres species infidelitatis, Paganismus, Judaismus, & Hæresis. *Ibidem, sect. 2. n. 2.*
 Omnes infidelium actiones non sunt peccata. *Ibidem, sect. 3.*

INJURIA.

- An peccatum sit injuria stricta contra Deum. *Disp. 43. sect. 1.*
 Utrum scienti & volenti fieri possit injuria. *Ibidem, sect. 5, n. 7 & seq.*
 Quæ sit voluntas, unde oritur obligatio justitiæ. *Ibidem, n. 9.*
 Deus permittendo peccata, non tollit in iis conceptum injuriæ. *Ibidem, n. 12.*
 In quibusdam casibus satisfactio statim faciendâ est Deo. *Ibidem, n. 13.*

INNOCENTES.

- Sanctorum Innocentium martyrium mirè prædicant Sancti Patres. *Disp. 62, sect. 4, n. 3.*
 Horum martyrii quorundam ex Pattibus elogium. *Ibidem.*
 Vocantur Proto-martyres. *Ibidem, n. 4.*

- Quoad ablationem peccati, illorum martyrium comparatur baptismò. *Ibidem.*
 Eorum festum sub titulo Martyrum celebrat Ecclesia. *Ibidem num. 6.*
 Gratis quidam dicunt iis usum rationis fuisse acceleratum. *Ibidem, n. 7.*
 Infantes ante usum rationis baptizati æqualem in baptismò gratiam accipiunt. *Disp. 64. sect. 7. num. 1.*

INTENTIO.

- Quæ intentio ministri ad Sacramentorum consecrationem requiratur. *Disp. 63. sect. 3.*
 Sufficit intentio faciendi quod facit Ecclesia. *Ibidem, n. 6.*
 Varia annotantur circa intentionem conficiendi Sacramenta. *Ibidem, n. 7.*
 Quid existimandum de intentionibus contrariis, sicubi intervenirent. *Ibidem, n. 9.*
 Quæ intentio reddat Sacramentum absolutè invalidum. *Ibidem.*
 Quid si quis intendat baptizare, sed non conferre effectum Sacramenti. *Ibidem, n. 12.*
 Quadruplex distingui solet intentio. *Ibidem, n. 13.*
 Actualis intentio optima est ad conficienda Sacramenta. *Ibidem, sect. 3. n. 18.*
 Sufficit tamen nonnunquam virtualis. *Ibidem.*
 Quid censendum de Sacramento collato sub conditione. *Ibidem, sect. 4. n. 3.*
 Intentio de conditione de futuro duobus modis sumi potest. *Ibidem, n. 4.*
 De intentione ex parte suscipientis Sacramenta. *Ibidem, sect. 5.*

INTERDICTUM.

- Quid, & quotuplex sit interdictum. *Disp. 99. sect. 5, num. 1.*
 An, & quomodo interdicti priventur usu Sacramentorum. *Ibidem, n. 2.*
 Quomodo tempore interdicti prohibeantur Divina Officia. *Ibidem, n. 3.*
 Possintne pulsari campanæ. *Ibidem.*
 Quid de Ecclesiasticâ sepulturâ. *Ibidem.*
 Quis possit ferre interdictum. *Ibidem, num. 4.*
 Quam pœnam incurrant illud violantes. *Ibidem.*
 Quâ ratione tollatur interdictum. *Ibidem, n. 5.*
 Num habens privilegium tempore interdicti audiendi Sacram, teneatur illud audire. *Ibidem.*
 Interdictum deambulatorium. *Ibidem.*

IRREGULARITAS.

- Quid sit, & quomodo incurratur irregularitas. *Disp. 99, sect. 6, n. 1.*
 A quo ferri possit. *Ibidem.*
 Utrum ignorantia excuset ab irregularitate. *Ibid. num. 2.*
 Simè in dubio quis censendus irregularis. *Ibidem.*
 Quomodo contrahatur irregularitas ex defectibus corporis, vel animæ. *Ibidem, n. 3.*
 Neophyti sunt irregulares. *Ibidem.*
 Irregularitas ex defectu natalium, ætatis, aut libertatis. *Ibidem, n. 4.*
 Quomodo contrahatur irregularitas ex bigamiâ, aut ex infamiâ. *Ibidem, n. 5.*
 Utrum reiteratio aliquorum Sacramentorum inducat irregularitatem. *Ibidem, n. 6.*
 Quid hæc in parte de susceptione & usu Ordinum. *Ibidem.*

Quomodo per hæresim incurratur irregularitas. *Ibidem*, num. 7.
 De irregularitate ex homicidio. *Ibidem*, n. 8.
 Irregularitas ex defectu lenitatis, & accusatione in causâ criminali. *Ibidem* n. 9.
 Quid de accelerantibus mortem. *Ibidem*.
 An, & quomodo contrahatur irregularitas ex bello. *Ibidem*, n. 10.
 Quo pacto medendo, aut ex chirurgiâ proveniat irregularitas. *Ibidem*, n. 11.
 Quomodo tollatur irregularitas. *Ibidem*, n. 12.

JURISDICTIO.

Quid sit? *Disp.* 94. *sect.* 1.
 Una ordinatio Sacerdotis dat ei potestatem in corpus Christi verum, altera in corpus Christi mysticum. *Ibidem*, n. 2.
 In Sacerdote requiritur etiam Jurisdictio. *Ibidem*, num. 4 & 6.
 Applicatio subditorum est quædam collatio potestatis. *Ibidem*, n. 8.
 Potestas jurisdictionis est potestas superioris ut superioris. *Ibidem*, n. 9.
 In quibus reperitur jurisdictio ordinaria. *Ibid.* num. 14.
 De jurisdictione delegatâ. *Ibidem*, *sect.* 2.
 Delegatus non potest subdelegare. *Ibidem*, n. 1. & 2.
 De jurisdictione in articulo mortis. *Ibidem*, num. 3. & 4.
 Quis censetur proprius Sacerdos. *Ibidem*, n. 5. & sequent.
 Possitne quis penitentia sacramentum administrare cum jurisdictione dubiâ. *Disp.* 94. *sect.* 4. n. 5. & sequent.

JUDÆI.

Judæorum fabulæ. *Disp.* 7. *sect.* 3.
 Verâ relicta Fide in quâ prolapsi sunt deliramenta. *Ibidem*.

JUSTIFICATIO.

Justificatio essentialis & integralis. *Disp.* 15. *sect.* 6. num. 3.
 Parvuli sunt univoce justii cum adultis. *Disp.* 17. *sect.* 1. n. 1.

JUSTITIA.

Sex rigorosæ justitiæ conditiones. *Disp.* 44. *f.* 4. num. 2.
 Ut virtus aliqua sit ad alterum, sufficit distinctio naturarum. *Ibidem*, n. 4.
 Tria in opere aliquo requisita, ut sit aptum ad contractum justitiæ. *Ibidem*, *sect.* 5. n. 6.

L

LEGITIMATIO.

AN proles ex parentibus obstrictis voto castitatis concepta, sit legitima. *Disp.* 105. *sect.* 4. n. 1.
 Quid de prole ex parente ad sacros Ordines promotâ natâ existimandum. *Ibidem*.
 Quomodo proles legitimentur. *Ibidem*, n. 2.

LUTHERUS.

Dæmonem è quâdam femina ejicere conatur. *Disp.* 7. *sect.* 6. n. 8.
 Novum docet Orationem Dominicam recitandi modum. *Ibidem*, *sect.* 5. n. 2.
 Quid quoad vitæ sanctitatem de suæ sectæ hominibus scribat Lutherus. *Ibidem*, n. 3.
 Post Lutherum 270. hæreticorum sectæ sunt exortæ. *Disp.* 7. *sect.* 7. n. 4.
 Impium Lutheri facinus. *Ibidem*, *sect.* 8. n. 6.
 Lutheri hæresis circa Eucharistiam. *Disp.* 78. *sect.* 3.
 Lutheri pervicacia. *Disp.* 61. *sect.* 2. n. 10.
 Procacissimum ejusdem effatum. *Disp.* 82. *sect.* 2. num. 5.
 Absurdissimum Lutheri dictum. *Disp.* 84. n. 5.

LUXURIA.

Quomodo per luxuriam, aut alias causas violetur locus sacer. *Disp.* 105. *sect.* 5. n. 5.
 Quale peccatum sit Sodomia, bestialitas, &c. *Disp.* 105. *sect.* 5. n. 7.
 An, & quomodo fornicatio sit peccatum mortale. *Ibid.* *sect.* 5. n. 1.
 Ad quid obliget votum virginittatis, *Ibidem*, n. 2.

M

MAHOMETANI.

Quamvis à Fidei Catholicæ puritate dissentent Mahometis dogmata. *Disp.* 7. *sect.* 4.
 Cur Mahometis sectam reliquerit Avicenna. *Ibidem*, n. 2.
 Varia Mahometis fabulæ in Alcorano contentæ. *Ibidem*, n. 3.

M A R I A.

Plurima hac ætate patravit miracula. *Disp.* 7. *sect.* 6. n. 4.
 In triduo illo mortis retinuit Fidem Christi. *Disp.* 18. *sect.* 5. n. 2.
 Dies Sabbati est illi peculiariter dicatus. *Ibidem*.
 Privilegium Virgini concessum. *Disp.* 19. *sect.* 1. num. 1.
 Quo sensu dicant Patres Beatissimam Virginem esse unicam spem nostram. *Disp.* 29. *sect.* 9. n. 5.
 Beatissima Virgo actum amoris Dei in morte non interrupit. *Disp.* 35. *sect.* 4. n. 3.
 Summa Beatissimæ Virginis fuit in hac vitâ Charitas. *Ibidem*, *sect.* 5. n. 2.
 Ad immensum penè gradum gratiæ infra Christum pervenit. *Disp.* 38. *sect.* 6. n. 7.
 Concepta fuit sine peccato originali. *Disp.* 46. *sect.* 6.
 Non etiam habuit debitum illius proximum, habuit remotum. *Ibidem*, n. 10. & 12.
 Utrum meruerit Beatissima Virgo ut esset Mater Dei. *Disp.* 47. *sect.* 6.
 Varii hac in re procedendi modi. *Ibidem*.
 Ad unionem inter animam & corpus Christi producendam Beatissima Virgo concurrebat. *Disp.* 50. *sect.* 2. n. 11.
 Meretur Beatissima Virgo cultum Sanctorum omnium cultu præstantiorem. *Disp.* 61. *sect.* 2. num. 13.

Eam

INDEX RERUM.

Eam Extremam Unctionem recepisse est probabilius. *Disp. 68, sect. 2. n. 4.*
Matrem Virginem suis Christum manibus baptizasse est verisimile. *Ibidem, n. 9.*

MARTYRIUM.

Martyrium non est sacramentum. *Disp. 62. f. 4. num. 1.*
Gratiam per Martyrium conferri docent plurimi ex Patribus. *Ibidem, n. 5.*
Martyrium in multis differt à Sacramentis. *Ibidem, num. 8.*
Quid ad Martyrium requiratur. *Ibidem.*
Dicinè possit Martyrium conferre gratiam ex opere operato. *Ibidem, n. 12.*
Quid hac in parte de Martyrio dicendum ante adventum Christi. *Ibidem, sect. 5. n. 1 & 2.*
Quænam ad Martyrium requiratur dispositio. *Ibidem, n. 3 & 4.*
Ad gratiam per Martyrium obtinendam sufficit in peccatore attritio. *Ibidem, n. 4.*
In somnis etiam occisus potest esse Martyr. *Ibid. num. 7.*
Quo tempore gratia conferatur in Martyrio. *Ibidem, n. 8 & 9.*
Utrum latro Christus in cruce confessus, fuerit Martyr. *Ibidem, n. 10.*
Quid de iis qui in servitio insectorum correpti peste moriuntur. *Ibidem.*
Qui pro Fide pugnant occiduntur in bello, sint-nè censendi Martyres. *Ibidem, n. 11.*
Quid si quis ob virtutis alicujus defensionem occidatur. *Ibidem, n. 12.*
Quid si Martyr aliquis de peccato quopiam veniali in hac vitâ non doluisset. *Disp. 88, sect. 1. num. 6. & seq.*

MATRIMONIUM.

De Materiâ & formâ Matrimonii variæ sunt Auctorum sententiæ. *Disp. 63. sect. 1.*
Quare in Matrimonio sufficiant verba virtualia. *Disp. 86. sect. 1. n. 3.*
Quid, & quotuplex sit Matrimonium. *Disp. 103. sect. 1. n. 1.*
Utrum sit in præcepto. *Ibidem.*
Quis sit minister Sacramenti Matrimonii. *Ibidem, num. 2.*
Sitnè validum contractum inter absentes per procuratorem, vel literas. *Ibidem, n. 3.*
Sitnè validum Matrimonium clandestinum, aut sine denunciationibus factum. *Ibidem, n. 4.*
Quomodo requiratur præsentia Parochi. *Ibidem, num. 5.*
Quis loco Parochi assistere possit Matrimonio. *Ibidem, n. 6.*
De Matrimonio sub conditione honestâ celebrato. *Ibidem, n. 7.*
Quid de conditione turpi, impossibili, aut necessariâ. *Ibidem, n. 8.*
Quomodo supplicatur Matrimonium invalidum. *Ibidem, n. 9.*
An & quomodo Matrimonium sit indissolubile. *Ibidem, sect. 2. n. 1.*
An Matrimonium infidelium sit indissolubile. *Ibidem, n. 2.*
Utrum Matrimonium cum hæreticis sit validum, licitum, & indissolubile. *Ibidem, n. 3.*
Utrum actus conjugalis sit licitus, & in præcepto. *Disp. 105. sect. 3. n. 1.*

Quænam sint justæ causæ negandi debitum. *Ibid. num. 2.*
Licetnè marito accedere ad uxorem tempore menstrui, gravidam aut lactantem. *Ibidem, n. 3.*
Quomodo actus conjugalis vitietur ratione finis indebiti, aut loci. *Ibidem, n. 4.*
Quo pacto per luxuriam, vel alias ob causas violetur locus sacer. *Ibidem, n. 5.*
Sitnè licitus actus conjugalis die qua recipienda est, aut recepta Eucharistia. *Ibidem, n. 6.*
Quale peccatum sit copula inter conjuges indebito modo habita. *Ibidem, n. 7.*
An possit, aut teneatur conjux reddere debitum illicitè petenti. *Ibidem, sect. 5. n. 3.*
Possintnè conjuges petere, aut reddere debitum superveniente inter eos affinitate, aut cognatione spiritali. *Ibidem, n. 4.*
Quando Parochus aut Confessarius teneatur monere pœnitentem de nullitate Matrimonii. *Ibidem, n. 6.*

Matrimonii impedimenta dirimentia.

Quænam sint, & à quo possint induci. *Disp. 104. sect. 1. n. 1.*
An & quomodo error irriter Matrimonium. *Ibid. num. 2.*
Impedimentum conditionis. *Ibidem, n. 3.*
Quod votum irriter Matrimonium. *Ibidem, n. 4.*
Bimestre conjugibus ad ingressum religionis concessum post Matrimonium ratum. *Ibid. n. 5.*
De impedimento Ordinis. *Ibidem, n. 6 & 7.*
Impedimentum consanguinitatis. *Ibidem, n. 8.*
Cognatio legalis, & spiritalis. *Ibidem, n. 9 & 10.*
Impedimentum publicæ honestatis. *Ibidem, n. 11.*
Quid sit impedimentum criminis. *Ibidem, n. 12.*
De vi & metu. *Ibidem, n. 13. & 14.*
De disparitate cultus. *Ibidem, n. 15.*
Impedimentum affinitatis. *Ibidem, n. 16.*
Impedimentum ligaminis. *Ibidem, n. 17.*
Quomodo raptus dirimat Matrimonium. *Ibidem, num. 18.*
De impedimento impotentia. *Ibidem, n. 19.*

De impedimentis Matrimonium non dirimentibus, sed tantum impediuntibus.

De interdicto Ecclesiæ & Juris. *Disp. 104. f. 2. n. 1.*
Quomodo impediunt Matrimonium catechismus, sponsalia, & votum. *Ibidem, n. 2.*
Quo pacto Matrimonium impediatur incestus. *Ibidem, n. 3.*
De raptu alienæ sponse, & uxoricidio. *Ibid. n. 4.*
Quomodo impediatur Matrimonium susceptio proli. *Ibidem.*
De Presbytericidio, pœnitentiâ publicâ, & Matrimonio cum moniali. *Ibidem.*
Quis dispensare possit in impedimentis Matrimonii dirimentibus. *Ibidem, n. 5.*
Possintnè Episcopus dispensare in impedimentis non dirimentibus. *Ibidem, n. 6.*

MENDACIUM.

Quid sit. *Disp. 23. sect. 1. n. 1.*
Quomodo interveniat animus fallendi. *Ibidem.*
Mentiri est contra mentem ire. *Ibidem, n. 2.*
Utrum mentiatur qui dicit verum, putans esse fallum. *Ibidem, n. 3. & 6.*

Deus

INDEX RERUM.

Deus mentiri nullâ ratione potest, aut falsum dicere. *Disp. 23. sect. 1. & 2.*
 Mendacium est intrinsicè malum. *Ibidem, sect. 2. num. 3.*
 Specialis ratio cur Deo repugnet mendacium. *Ibidem, n. 5.*
 Non per se tantum, sed nec per alios potest Deus testificari falsum. *Ibidem, sect. 3. n. 3.*
 An mentiatur qui apud se tantum profert verba menti contraria. *Disp. 24. sect. 3. n. 5.*
 Mentiaturnè qui falsa coram aliis profert, existimans ea à nemine esse credenda. *Ibidem, n. 6.*

M E R I T U M.

Non est adæquatè idem actum esse laudabilem, & meritorium. *Disp. 45. sect. 1. n. 4.*
 Quid sit meritum in actu primo. *Ibidem, n. 5.*
 Meritum de condigno & de congruo. *Ibidem.*
 Ad meritum de condigno requiritur promissio, vel ordinatio aliqua divina. *Ibidem, sect. 2. n. 4. & sequent.*
 In quo differat meritum à satisfactioe. *Ibidem, num. 11.*
 Meritum respicit præmium, satisfactio compensationem. *Disp. 88. sect. 2. n. 2.*
 Tempus hujus vitæ est ad satisfaciendum, tempus sequentis ad satisfaciendum. *Ibidem, sect. 3. num. 15.*
 Actus bonus præter præmium essentialè, mereri potest præmium accidentale. *Ibidem, sect. 4. n. 18.*
 Merita per peccatum mortificata reviviscunt. *Disp. 90. per totam.*

M I R A C U L A.

Sunt sigilla quibus Deus veritatem aliquam obfigurat. *Disp. 7. sect. 6. n. 2.*
 Certum est in Ecclesiâ Catholicâ vera semper patrata fuisse miracula. *Ibidem, n. 3.*
 Plurima etiam hac ætate sunt patrata. *Ibidem, n. 4. & 5. & 11.*
 Donum patrandi miracula, à Deo conceditur ad testandam veritatem. *Disp. 8. sect. 1. n. 5.*
 Variis modis dignosci possunt ficta miracula à veris. *Ibidem, sect. 2. num. 7.*
 De Fide miraculorum. *Disp. 16. sect. 4.*

M I S S A.

Missæ sacrificium. *Disp. 82. sect. 2. 3. 4. & 5.*
 Missæ celebratio. *Disp. 83.*
 Quo loco celebrari debeat Missa. *Ibid, sect. 1. n. 1.*
 Utrum in mari, aut in Ecclesiâ violatâ. *Ibid. n. 2.*
 Quo tempore celebrari debeat Missa. *Ibid. n. 3.*
 Liceatnè bis, aut sæpius in die celebrare. *Ibidem, num. 4.*
 An teneatur Sacerdos aliquando Missam celebrare. *Ibidem, n. 5.*
 Sintnè dies aliqui in quibus non licet celebrare. *Ibidem, n. 6.*
 An, & quales requiratur altare ad Missam celebrandam. *Ibidem, sect. 2. n. 1.*
 Quomodo vestiri debeat altare ad sacrificium Missæ. *Ibidem, n. 2.*
 Qualis in sacrificio Missæ requiratur calix & patena. *Ibidem, n. 3.*
 An requiratur crux, lumen, & missale. *Ibid. n. 4.*
 An, & qualis requiratur minister. *Ibidem, n. 5.*
 Possintnè Sacerdos celebrare cooperto capite, aut sine calceis. *Ibidem, n. 6.*

Sex diversis vestibus in sacrificio Missæ uti debet Sacerdos. *Ibidem, n. 7.*
 Quænam ex his in casu necessitatis possint omitti. *Ibidem.*
 Debeantnè hæ vestes esse benedictæ. *Ibidem, n. 8.*
 Possintnè laici tangere res sacras. *Ibidem, n. 9.*
 An interrumpi possit Missa inchoata, aut etiam abrumpi. *Ibidem, sect. 3. n. 1.*
 Liceatnè Missam inchoatam denuo resumere. *Ibidem, n. 2.*
 Utrum consecrari possit pro laico communicaturo parva hostia post oblationem apposita. *Ibidem, n. 3.*
 Missæ ceremoniæ sunt rectissimè institutæ. *Ibidem, num. 4.*
 Peccat qui ullam ex his ceremoniis sponte omitit. *Ibidem.*
 An clerici, seu ministri inferiores teneantur interdum ministerium suum exercere. *Ibidem, n. 5.*
 Possintnè res sacræ converti in usus profanos. *Ibidem, n. 6.*
 An clerici inferiores, dum solemniter ministrant, debeant esse in gratiâ. *Ibidem, n. 7.*
 Utrum in mortali conficiens sacramentalia, & similia præstans peccet mortaliter. *Ibidem, n. 8.*
 An conscius peccati mortalis peccet graviter tangendo res sacras. *Ibidem, n. 9.*

M O N O T H E L I T Æ.

Unum tantum in Christo ponebant intellectum, & voluntatem. *Disp. 52. sect. 2. n. 1.*
 Eum ut hominem nihil intellexisse asserbant. *Ibidem.*

M O T I V A C R E D I B I L I T A T I S.

Differentia inter motiva credibilitatis, & auctoritatem Ecclesiæ. *Disp. 5. sect. 4. n. 6.*
 Motiva credibilitatis movent intellectum mediatè. *Ibidem.*
 Quo pacto motiva credibilitatis spectent ad resolutionem Fidei. *Disp. 6. sect. 3. n. 6.*
 Varia de motivis credibilitatis. *Disp. 7. per totam.*
 Fidei nostræ mysteria sunt evidenter credibilia. *Ibidem, sect. 1. n. 4.*
 Non tamen sunt propterea evidenter possibilia. *Ibid. sect. 2. n. 4. & 5.*
 Quod mysteria Fidei sint evidenter credibilia nihil obstat merito Fidei. *Ibidem, n. 9.*
 Motiva credibilitatis in particulari declarantur. *Ibidem, sect. 3, 4, 5, 6, 7, & 8.*
 De certitudine motivorum. *Disp. 8. per totam.*
 Triplex inter motiva & res credendas connexio. *Ibidem, sect. 1. n. 2.*
 Sint de factò necessaria inter motiva & Fidei articulos connexio. *Ibidem, n. 3. & sequent.*
 Possintnè motivis credibilitatis subesse falsum. *Disp. 8. sect. 1. & sequent.*
 Motiva credibilitatis non connectuntur metaphysicè cum veritate rei credendæ. *Ibidem, sect. 3. 4. & 5.*
 Quo pacto ex motivis tantum probabilibus procedere possit actus certissimus. *Disp. 9. sect. 5. num. 2.*
 Motiva credibilitatis Fidem nostram reddunt moraliter certam. *Disp. 8. sect. 2. n. 2.*
 Declaratur moralis hæc inter motiva & rem credendam connexio. *Ibidem, n. 5.*
 Validioribus motivis propositis potest quis à priore doctrinâ resillire. *Disp. 8. sect. 5. n. 6.*

MUTA-

INDEX RERUM.

MUTATIO.

- Omnis mutatio est quædam mortis imitatio. *Disp. 40. sect. 3. n. 2.*
 Res aliqua variis modis dici potest mutari. *Ibidem, num. 3.*
 Extrinseca mutatio nullam arguit imperfectio-
 nem. *Ibidem, n. 4.*
 Ad mutationem non est necessarium ut aliquid
 sit in alio tanquam in subjecto inhesionis.
Ibidem, n. 10.
 Ad mutationem requiritur potentialitas. *Ibidem,*
sect. 4. n. 15.

N

NATURA ASSUMPTA.

- V**trum quævis substantia assumi possit à Ver-
 bo. *Disp. 50. sect. 1.*
 Quæcunque natura humana & angelica assumi
 potest à Verbo. *Ibidem, n. 1. & 2.*
 Possitne assumi natura irrationalis. *Ibidem, n. 4.*
& sequent.
 Quo sensu natura irrationalis assumpta sanctifica-
 retur à Verbo. *Ibidem, n. 9.*
 Accidens non potest hypostaticè uniri Verbo.
Ibidem, sect. 2. n. 2.
 Quenam partes immediatè uniebantur Verbo.
Ibidem, n. 5. & sequent.
 In intentione prius assumptum fuit totum, quàm
 partes. *Ibidem, sect. 3. n. 1.*
 Anima Christi prius unita fuit Verbo, quàm ma-
 teriæ. *Ibidem, n. 2.*
 Prius naturæ assumptæ sunt partes quàm totum.
Ibidem, n. 3.
 Alia multa circa assumptionem partium & totius.
Ibidem, n. 4. & seq.
 Utrum unio inter animam & corpus assumpta fue-
 rit à Verbo. *Ibidem, sect. 4. per totam.*
 De quibus intelligendum sit, quòd semel assumpsit,
 nunquam dimisit. *Ibidem, n. 11. & 12.*
 An natura existens in propria subsistentiâ assumi
 possit à Verbo. *Ibidem, sect. 5.*
 Quo pacto assumpta fuerit humana natura cum
 proprietatibus. *Disp. 50. sect. 6. n. 6.*

NESTORIUS.

- Hæresis Nestorii Patriarchæ Constantinopolitani.
Disp. 48. sect. 2. n. 2.
 Negabat B. Virginem esse Dei Genitricem. *Ibidem.*
 Distinguebat inter JESUM & Christum. *Ibidem.*
 Nullam inter duas Christi naturas ponebat unio-
 nem substantialem. *Ibidem, n. 3.*
 Damnatu fuit à Concilio Ephesino. *Ibid. n. 4.*

O

ORATIO.

- Q**uid sit oratio? *Disp. 58. sect. 1. n. 1.*
 Christum in hac vitâ mortali pro se &
 nobis orasse certum est. *Ibidem, n. 2.*
 Utrum Christus pro nobis nunc oret in cælo.
Ibidem, n. 4.
 Actus orationis nullo modo Christum dedecet.
Ibidem, n. 5.

- Status beatitudinis non est incompossibilis cum
 oratione. *Ibidem.*
 Negant aliqui Christum in cælo existentem pro
 nobis nunc orare. *Ibidem, sect. 2. & sequent.*

ORDO.

- De materiâ & formâ Ordinis. *Disp. 63. sect. 6.*
 Materiam Ordinis Christus in particulari non de-
 terminavit. *Ibidem, n. 5. & sequent.*
 Diversa est materia & forma Ordinis in Ecclesiâ
 Græcâ & Latinâ. *Ibidem, num. 6. & 7.*
 Sententia docens solam impositionem manuum
 esse totam materiam consecrationis presbyteri
 rejicitur. *Ibidem, num. 10.*
 Duplex ordinatio partialis Sacerdotum. *Ibidem,*
num. 11.
 Materia & forma quibus Christus Apostolos con-
 secravit Sacerdotes. *Ibidem, num. 12.*
 Diversa Græcorum & Latinorum consuetudo in
 ordinatione Diaconi. *Disp. 63. sect. 6. n. 13.*
 Manus impositio videtur esse partialis ordinatio
 Diaconi. *Ibidem, sect. 7. n. 3.*
 De ordinatione Ostiarii & Acolythorum. *Ibidem,*
num. 5.
 Ordines numerantur septem. *Disp. 101. f. 1. n. 2.*
 Prima tonsura non est ordo. *Ibidem, num. 3.*
 Quid de Episcopatu in eo quod superaddit Sa-
 cerdotio. *Ibidem, num. 4.*
 Omnes hi septem ordines sunt Sacramenta. *Ibidem,*
num. 8.
 Omnes tamen constituunt unum Sacramentum.
Ibidem, num. 9.
 Requiritur ne ad validam ordinationem contactus
 physicus. *Ibidem, n. 11.*
 Potestas ordines minores conferendi committi
 potest simplici Sacerdoti. *Ibidem, f. 2. n. 1.*
 Quid hac in parte de ordinatione Subdiaconi,
 & Diaconi. *Ibidem, n. 2.*
 Nequit simplex Sacerdos ex commissione Ponti-
 ficis ordinare alium Sacerdotem. *Ibid. n. 3.*
 Ut quis validè ordinetur, debet esse baptizatus.
Ibidem, n. 7.
 Nulla certa ætas requiritur. *Ibidem.*
 Quid de initiato ordinibus sacris ante annos dif-
 cretionis. *Ibidem.*
 Obligatio continentiæ in ordinibus sacris. *ib. n. 8.*
 Græcorum à Latinis hæc in parte differentia. *Ibidem,*
num. 9.

P

PECCATUM.

- S**ITNE peccatum injuria stricta contra Deum?
Disp. 43. sect. 1. & sequent.
 Varii hæc in re dicendi modi. *Ibidem.*
 Rom altètius, domino etiam inspectante rapiens,
 committit injustitiam. *Ibidem, sect. 2. n. 4.*
 Ostenditur peccatum esse injuriam strictam con-
 tra Deum. *Ibidem, sect. 4. per totam.*
 Quædam peccata sunt singulariter Deo injuriosa.
Ibidem, n. 5.
 Argumenta contententia peccatum non esse in-
 justitiam strictam contra Deum. *Disp. 43. f. 5.*
 Utrum peccatum mortale habeat malitiam infi-
 nitam. *Disp. 45. f. 6.*
 Quam pœnam postulet quodvis peccatum tan-
 quam sibi condignè respondentem. *Ibidem,*
sect. 7. num. 2.

Peccatum

INDEX RERUM.

Peccatum mortale non est malitiæ infinitæ ex eo quòd mereatur privationem unionis hypostaticæ. *ibidem*, n. 4. & seq.
 Quid de actu quo quis vellet destruere Deum. *ibidem*, n. 10.
 Argumentum calculatorium malitiæ peccati ex dignitate personæ offensæ. *Disp.* 45. f. 8.
 Argumentum ductum ex merito pœnæ æternæ. *ibidem*, sect. 9.
 Peccatum mortale licet non mereatur pœnam infinitè intentam, meretur tamen æternam. *ibidem*, n. 5.
 Non arguit infinitam malitiàm quòd peccatum mortale superet infinita venialia. *ibid.* n. 8.
 Cur peccatum in Spiritum Sanctum dicatur irremissibile. *Disp.* 98. f. 8. n. 14.

PAROCHUS.

Propositio Parochi in rebus fidei non est infallibilis. *Disp.* 5. sect. 5. num. 7.
 Parochus & concionator possunt in rebus fidei proponendis errare. *ibidem*, n. 8. & seq.
 Ulterius ostenditur vocem Parochi, parentis, & concionatorum non esse infallibilem. *ibid.* sect. 6. per totam.
 Propositio Parochi non est objectum formale fidei. *sect.* 7.

PERPLEXUS.

Quid si quis sit perplexus inter duo peccata mortalia. *Disp.* 98. sect. 2. n. 4.
 Possit ex his duobus eligere levius. *ibidem*.
 Quid si eligat gravius. *ibidem*.
 Utrum peccet si eligat minus peccatum. *ibidem*, num. 5. & 6.
 Quid si utrumque peccatum sit æqualiter grave. *ibidem*, n. 7. & 8.
 Alia circa perplexitatem. *num.* 9. & seq.

PERSONA.

Possitne persona Christi dici persona humana. *Disp.* 48. f. 1. n. 5.
 Sola persona Filii fuit incarnata. *Disp.* 49. f. 2. n. 1.
 Quamvis una persona non possit unionem producere sine aliâ, potest tamen terminare. *ibid.* num. 2.
 Sicut etiam potest una persona sine aliâ videri. *ibidem*, n. 3. & 4.
 Persona divina assumere simul potest plures naturas, etiam specie distinctas. *Disp.* 49. sect. 4. num. 1.
 Omnes etiam tres Personæ Divinæ assumere simul possunt eandem naturam creatam. *ibid.* num. 4.
 An si Persona aliqua Divina assumeret duas naturas, esset unus tantum homo. *Ibidem*, n. 11. & sect. 5. n. 1.
 Plura circa huiusmodi denominationes annotantur. *Ibidem*, n. 2 & 3.
 Aliter res se habet in naturâ & supposito creato, aliter in divino. *ibidem*, n. 5. & sequent.
 Variè combinationes tum in divinis tum in creatis discutiuntur. *Ibidem*, n. 8.

S. PETRUS.

Petro Ecclesiæ primatus à Christo Domino fuit commissus. *Disp.* 22. sect. 1. n. 1.

Omnium omnino ovium cura est Petro commissæ. *ibidem*, n. 2.
 Potestas universalis Petri erat ordinaria, & perpetuò duratura. *Ibidem*, n. 5.
 Petrus antequam Romam veniret erat supremus Ecclesiæ Pastor. *Ibid.* n. 6.
 Certum est Petrum Romæ pluribus annis fuisse Episcopum. *Ibidem*, n. 7.
 Petro in universali Ecclesiæ regimine successit Romanus Pontifex. *Ibidem*, sect. 2.

PIA AFFECTIO.

Pia affectio ad Fidem requisita, est supernaturalis. *Disp.* 14. sect. 4. n. 1.
 Pia affectio unum integrat actum meritorium cum actu Fidei. *ibidem*, n. 5.
 Cujusnam virtutis censeatur pia affectio. *ibidem*, sect. 5. n. 1.
 An pia affectio esse debeat actus usquequaque honestus. *Ibidem*, n. 2.
 Possitne imperari ab actu naturali. *ibidem*, n. 3. 4. & 5.
 Potest Deus necessitare ad piam affectionem. *Ibidem*, n. 7.

POENITENTIÆ SACRAMENTUM.

Quid denotetur nomine Pœnitentiæ. *Disp.* 84. sect. 1. n. 2.
 Sacramentum & virtus Pœnitentiæ in quibusdam conveniunt, in quibusdam differunt. *Ibidem*, num. 6. & seq.
 Cur Pœnitentia dicatur secunda post naufragium tabula. *ibidem*.
 Certum de Fide est in Ecclesiâ dari Sacramentum Pœnitentiæ. *ibidem*, sect. 2. n. 3. & sequent.
 Ostenditur Pœnitentiam esse verè & propriè Sacramentum. *ibidem*, n. 5.
 Quid est à quo homines absolvuntur per Sacramentum Pœnitentiæ. *ibidem*, n. 7. & seq.
 Quam ob causam dici potest Deus solus remittere peccata. *ibidem*, n. 11.
 Quando Sacramentum Pœnitentiæ fuit à Christo præcipuè institutum. *ibidem*, sect. 3. n. 2.
 Possitne esse validum & informe. *Disp.* 87. sect. 2. & 3.
 Utrum reviviscat. *ibidem*, sect. 4. n. 2.

Necessitas Sacramenti Pœnitentiæ.

Confessio Sacramentalis est jure divino necessaria. *Disp.* 84. sect. 3. n. 3. & 4.
 Utrum ex potestate remittendi peccata, an retinendi, melius colligatur Sacramenti hujus necessitas. *ibidem*, n. 5.
 Mortalia tantum peccata possunt retineri. *Ibidem*, num. 8.
 Sacramentum Pœnitentiæ lapsis post Baptismum necessarium est necessitate mediæ. *ibid.* num. 9.
 Quædam ita sunt mediæ, ut etiam sint remedia. *Ibidem*, n. 10.

Essentia Sacramenti Pœnitentiæ.

Quidam eam statuunt in solâ absolutione. *Disp.* 85. sect. 1. n. 1.
 Alii alio modo procedunt. *Ibidem*, n. 2.

Vis

INDEX RERUM.

Vis hujus Sacramenti præcipue sita est in formâ
Ibidem, & sequent.
Contritio etiam & confessio necessariò ingrediuntur tanquam quid constitutum hujus Sacramenti. *Ibidem, n. 5.*
Hinc tamen non sequitur poenitentem partialiter absolvi se ipsum. *Ibidem, sect. 2. n. 2. & seq.*
Quo pacto peccata spectent ad hoc Sacramentum. *Ibidem, n. 6 & 7.*
Satisfactio non est pars essentialis hujus Sacramenti. *Ibidem, n. 8.*
Est tamen pars integralis. *Ibidem, n. 9.*
Confessio & absolutio sunt Sacramentum tantum. *Ibidem, n. 10.*
Contritio est res simul & Sacramentum. *Ibidem.*
Res tantum est gratia, & peccati remissio. *Ibidem.*

Forma Sacramenti Pœnitentiæ.

Debent esse verba ore prolata. *Disp. 86, sect. 1. num. 2.*
Scriptura & natus non sufficiunt. *Ibidem.*
Quo sensu formæ Sacramentorum sint in potestate hominum. *Ibidem, n. 3.*
Quæ verba sint essentialia formæ Sacramenti Pœnitentiæ. *Ibidem, n. 5 & 6.*
An hæc verba à peccatis tuis sint de essentiâ formæ. *Ibidem, n. 8.*
Argumenta contententia ea esse de essentiâ formæ. *sect. 2.*
Possitne omitti particula, *Te.* *Ibidem, n. 5. & 6.*
Non est valida forma Pœnitentiæ prolata per modum deprecationis. *Ibidem, n. 7.*
Nos te absolvimus, & Absolyo dominationem tuam, sunt formæ validæ. *Ibidem, n. 9.*
Utrùm verba illa à peccatis tuis esse possint de substantiâ formæ. *Ibid. sect. 3. per totam.*
Primo instanti quo forma est finita confertur gratia. *Ibidem, n. 8.*
Nulla hic expetenda est morula. *Ibidem.*
Quem sensum habeant verba formæ hujus Sacramenti. *Ibidem, sect. 4.*
Varii hæc in re dicendi modi. *Ibidem.*
Resolvitur quæstio circa sensum verborum formæ. *Ibidem, sect. 5.*
Verba hæc prolata super indispositum sunt falsa. *Ibidem, sect. 6. n. 1.*
Quid in hoc casu, si Sacramentum istud possit esse validum & informe. *Ibidem, num. 2.*
An forma absolutionis valida sit prolata super absentem. *Ibidem, sect. 7.*
Præsentiam personæ absolvendæ requirit particula *Te.* *Ibidem, num. 5.*
Casus Serapionis. *Ibidem, num. 7.*
Quid si quis absente Sacerdote poscat confessarium. *Ibidem, n. 8. & sequent.*
Non solum potest, sed tenetur Sacerdos ante mortem adveniens, cum absolvi. *Ibidem, num. 19.*

De dolore ad hoc Sacramentum requisito.

Requiritur dolor formalis. *Disp. 87, sect. 1. n. 2.*
Contritio perfecta non requiritur ad valorem Sacramenti poenitentiae. *Ibidem, n. 3. & sequent.*
Qua ratione attritio dicatur interdum contritio. *Ibidem, n. 8.*

R. P. Comptoni Theol. Scholast. Tom. II.

Debeatne dolor in hoc Sacramento esse universalis. *Ibidem, n. 11. & sequent.*
Propositum esse debet universale. *Ibidem, n. 14.*
An dolor sufficiens ad valorem Sacramenti, sufficiat semper ad fructum. *Ibidem, sect. 2 & 3.*
Possitne in hoc Sacramento dari fictio formalis. *Ibidem, sect. 4. n. 1.*
Peccatum quod quis sine dolore debito est confessus, debet ille iterum confiteri. *Ibidem, num. 6.*
Dolor necessariò præcedere debet absolutionem, non tamen confessionem. *Ibidem, num. 7. & 9.*
Ut confessio sit dolorosa, sufficit dolor eam subsequens. *Ibidem, n. 12.*
Sintne de essentiâ hujus Sacramenti dolor supernaturalis. *Ibidem, n. 13. & seq.*
An ad hoc Sacramentum, saltem validum & informe sufficiat dolor naturalis. *Ibidem, sect. 5.*

POENITENTIÆ VIRTUS.

Utrùm Pœnitentia sit virtus. *Disp. 97, sect. 1.*
Actus quo quis dolet de peccatis est honestus, & virtuosus. *Ibidem, n. 2.*
Hic actus est experibilis, factâ aliquâ suppositione. *Ibidem, n. 4 & 5.*
Actus averfionis honestè fertur in objectum malum. *Ibidem, n. 7.*
Odium rei malæ est aliquo modo profectio boni contrarii. *Ibidem, n. 8.*
Non obstat quo minus poenitentia sit virtus, quod eliciatur cum tristitiâ. *Ibidem, n. 10.*
Quid sit objectum materiale Pœnitentiæ. *Ibidem, num. 11.*
In quibus reperitur habitus virtutis poenitentiae. *Ibidem, sect. 2. per totam.*
Utrùm sit in Beatis. *Ibidem, n. 3 & seq.*
Quid de Christo, B. Virgine, Adamo in statu innocentiae, & Angelis dicendum. *Ibidem, num. 7 & 8.*
Pœnitentia non est virtus Theologica. *Ibidem, num. 10, 11. & 12.*
Quis sit propriè actus virtutis Pœnitentiæ. *Ibid. sect. 3. & 4.*
Sintne actus Pœnitentiæ conditionatus, an absolutus. *Ibid. sect. 5.*
Datur specialis virtus Pœnitentiæ. *Ibidem, sect. 6. num. 2.*
Quodnam sit motivum ejus formale. *Ibidem, num. 6. 7 & 8.*
Utrùm sit justitia strictè dicta. *Ibidem, sect. 7.*
Non tenetur peccator statim poenitere. *Ibidem, num. 20.*
Quid si Deum infamasset. *Ibidem.*
Virtus Pœnitentiæ est aliquo modo Justitia vindicativa. *Ibidem, n. 22.*
Pœnitentia est necessaria ad remissionem peccati. *Ibidem, sect. 8. n. 1.*
Sufficit tamen dolor virtualis, seu amor Dei super omnia. *Ibidem, n. 2.*
Tolli divinitus potest peccatum sine ullo dolore prævio. *Ibidem, n. 3.*
An dolor sine amore tollere possit peccatum. *Ibid. num. 7.*
Nullum est peccatum, quod per contritionem & poenitentiam tolli nequeat. *Ibidem, n. 13.*

INDEX RERUM.

PONTIFEX ROMANUS.

- In universali Ecclesie regimine Petro successit. *Disp. 22. sect. 2. n. 1.*
 Supremi Pastoris dignitas semper in Ecclesia Romanâ perstitit. *Ibidem, n. 2. & sequent.*
 Qua ratione Summi Pontificatus dignitas Sedi Romanæ fuerit annexa. *Ibidem, n. 4.*
 Hoc provenit ex institutione Christi. *Ibidem, num. 6.*
 Primatus Romanæ Ecclesie est juris divini. *ibid. num. 7.*
 Sitnè de fide hunc hominem esse verum Romanum Pontificem. *Ibidem, sect. 3. & 4.*
 Quænam sint actiones, in quibus Summus Pontifex errare non potest. *Ibidem, sect. 4. n. 4.*
 Potest Summus Pontifex deponere seipsum. *ibid. num. 5.*
 Ob quas causas possit Summus Pontifex deponi. *Ibidem, n. 6. & seq.*
 Varia circa depositionem Pontificis. *Ibidem, n. 9. & seq.*
 De infallibilitate Pontificis in definiendo. *Ibidem, sect. 5.*
 Pontifex approbans decreta Concilii provincialis, ea facit esse de fide. *Ibidem, n. 5.*
 Possitnè Pontifex incidere in hæresim. *Ibidem, num. 10.*
 Quinam eligere debent Pontificem. *Disp. 22. sect. 6. n. 2.*
 Non est necessarium, ut semper eligatur unus ex Cardinalibus. *Ibidem, n. 3.*
 Quid faciendum quando plures eliguntur Pontifices. *Ibidem, n. 4.*
 Qua ratione Papa hæreticus possit esse caput Ecclesie. *Ibidem, n. 5.*
 Possitnè Summus Pontifex dispensare in voto solenni Castitatis in Religione, vel in Ordine sacro. *Disp. 103. sect. 8. n. 3.*

PRÆCEPTUM COMMUNICANDI.

- Datur præceptum divinum Eucharistiæ Sacramentum aliquando sumendi. *Disp. 81. sect. 1. n. 3.*
 Obligat hoc præceptum pro notabili parte humanæ vitæ. *Ibidem, n. 4.*
 Fideles omnes adulti tenentur in articulo mortis communicare. *Ibidem, n. 5.*
 Quid intelligatur per articulum mortis. *Ibidem.*
 Semel etiam in anno tenentur omnes, idque circa tempus Paschæ communicare. *Ibidem, num. 7.*
 Varia circa hoc Ecclesie præceptum discutuntur. *Ibidem, n. 8. & seq.*
 Quid si quis putet se circa tempus Paschæ habiturum impedimentum communicandi. *Ibidem, num. 13.*
 An justè laicis ab Ecclesia prohibitus sit usus calicis. *Ibidem, sect. 2.*
 Unam speciem sine alterâ sumere non est jure divino prohibitum. *Ibidem, n. 2.*
 Explicatio verborum Christi, *Nisi manducaveritis,* &c. *Ibidem, n. 5 & 6.*
 His verbis, *Bibite ex eo omnes,* Christus solos alloquitur Apostolos. *Ibidem, n. 7.*
 Nazaræi ad Fidem conversi, & abstemii olim communicabant. *Ibidem, n. 9.*
 Per accidens possunt laici interdum calicem sumere. *Ibidem, n. 11.*

PRÆDICATOR.

- Ethnicis loco prædicatorum sunt cælum, sydera, &c. *Disp. 5. sect. 3.*
 Propositio articulorum Fidei à Prædicatoribus facta non est infallibilis. *Disp. 5. sect. 5. n. 8.*

PRÆSUMPTIO.

- In quo sita sit natura præsumptionis. *Disp. 34. sect. 2. n. 1.*
 Duplex præsumptio circa beatitudinem. *Ibidem, num. 2.*
 Præsumptio ex genere sub est peccatum gravissimum. *Ibidem, n. 3.*
 Utrùm omnis præsumptio tollat habitum spei. *Ibidem, n. 4.*
 Quomodo obliget præceptum vel affirmativum, vel negativum spei. *Ibidem, n. 5.*

PRUDENTIA.

- Possitnè prudentia versari circa actum falsum. *Disp. 10. sect. 4. n. 5.*
 Prudentia est judicium practicum, supponens speculativum. *Ibidem.*
 Omnis actus prudentiæ est verus. *Ibidem.*
 Quo sensu actus præcedens judicium practicum dicatur actus prudentiæ. *Ibidem, n. 6.*

R

REMISSIO VENIALIUM.

- Unum peccatum veniale remitti potest sine alio. *Disp. 88. sect. 1. n. 1.*
 Peccatum veniale nunquam remittitur nisi remisso mortali. *Ibidem, n. 2.*
 Quid si Martyr aliquis de peccato quopiam veniali in hac vitâ non doluisset. *Ibidem, num. 6. & sequent.*
 Quid si puer decedat cum solo originali, & veniali. *Ibidem, n. 10.*
 Possitnè quis condignè satisfacere pro suo veniali. *Ibid. sect. 2. & 4.*
 Quomodo remittantur venialia in sequente vitâ. *Disp. 88. sect. 3.*
 Ut peccatum quodcumque remittantur, debet tolli in ratione obicis. *Ibidem, n. 11.*
 Tempus hujus vitæ est ad satisfaciendum, tempus sequentis ad satisfaciendum. *Ibidem, n. 15.*
 Quis actus ad remissionem peccati venialis extra Sacramentum sit aptissimus. *Sect. 4. num. 7. & 8.*
 Per actum etiam attritionis tolli condignè potest peccatum veniale. *Ibidem, n. 12.*
 Non tamen hinc sequitur peccata venialia non tolli per absolutionem. *Ibidem, n. 13.*
 Quid si peccatum aliquod veniale remittatur per quatuor jejunia. *Ibidem, n. 21. & 22.*
 Dupliciter remitti dicuntur peccata venialia ex opere operato. *Ibidem, sect. 5. n. 1.*
 Quid Concilium Tridentinum intelligat per reliquias peccatorum. *Ibidem, n. 2.*
 Quænam dispositio ad remissionem peccati venialis ex opere operato requiratur. *Ibidem, num. 5.*
 Utrùm peccata venialia tollantur etiam per Sacramentalia. *Ibidem, n. 9. & sequent.*

Sitnè

INDEX RERUM.

Sitne possibilis forma physice expellens venialia. *Ibidem, sect. 6.*
 Dari potest forma, quæ uni veniali repugnet, non alteri. *Ibidem, n. 13.*
 Utrum peccata venialia de facto tollantur per formam intrinsecam. *Ibidem, sect. 7.*

RESERVATIO CASUUM.

Possunt casus aliqui, etiam quoad culpam reservari. *Disp. 95, sect. 1. n. 1.*
 Quinam in particulari casus sint, aut esse possint reservati. *Ibidem.*
 In quo reperitur potestas ordinaria absolvendi à reservatis. *Ibidem, n. 3.*
 Reservatio casus potest à superiore, etiam extra confessionem tolli. *Ibidem, n. 4.*
 Quid si quis peccata communia prælato confiteatur, oblitus reservati. *Ibidem, n. 5.*
 Quid si tempore Jubilæi confessus quis alia peccata, obliviscatur reservati. *Ibidem, n. 9.*
 De potestate inferioris Sacerdotis ad absolvendum à reservatis. *Ibidem, sect. 2. num. 1. & sequent.*
 Major est discrepantia inter mortalia & venialia, quam inter mortalia reservata, & non reservata. *Ibidem, n. 5.*

REVELATIO.

Ad Fidem requiritur revelatio, seu divina locutio. *Disp. 4, sect. 1. n. 1.*
 Qualibet interna illuminatio non est divina locutio. *Ibid. n. 2.*
 Infusio habitus Fidei non est revelatio. *Ibidem, num. 3.*
 Quo sensu credens verbo Dei, habeat testimonium Dei in se. *Ibidem, n. 5.*
 Utrum revelatio sit objectum formale Fidei. *Disp. 4, sect. 2.*
 Quo pacto revelatio per se, & propter se creditur. *Ibidem, n. 6.*
 Utrum omnis actus Fidei habeat pro objecto formali revelationem. *Disp. 4, sect. 3.*
 Revelatio interdum concurret merè ut conditio. *Ibidem, num. 4.*
 Actus nostri de facto habent revelationem pro objecto formali. *Ibidem, num. 8.*
 Objectum formale primum est divina auctoritas, secundarium revelatio. *Ibidem, num. 10.*
 Quæ revelatio possit esse objectum formale Fidei. *Disp. 4, sect. 4.*
 Quid de privata revelatione hac in parte censendum. *Ibidem, num. 3. & seqq.*
 Revelatio divina est duplex, interna & externa. *Disp. 11, sect. 2. n. 3.*
 Declaratur quo pacto revelatio sit objectum formale Fidei. *Disp. 12, sect. 2. n. 4.*
 Dicunt aliqui ad Fidem sufficere revelationem virtuales. *Ibidem, f. 3. n. 2.*
 Possitne Deus alicui revelare suam damnationem. *Disp. 32, sect. 3.*

REVIVISCENTIA MERITORUM.

Constanter affirmant Theologi merita per peccatum mortificata reviviscere. *Disp. 90, sect. 1. num. 1.*
 Tria operum genera, mortifera, mortua, & mortificata. *Ibidem, n. 2.*

R. P. Comptoni Theol. Scholast. Tom. II.

Merita reviviscere ostenditur ex Apostolo & Concilio Tridentino. *Ibidem, n. 3. 4. & 5.*
 Utrum merita reviviscant ex misericordiâ, an ex justitiâ. *Ibidem, sect. 2.*
 Possitne ullo modo impediri reviviscencia meritorum, si tollatur obex. *Ibidem, num. 9.*
 Positâ ex misericordiâ remotione obicis, merita reviviscunt ex justitiâ. *Ibidem, n. 11.*
 Merita mortificata non ex latâ tantum, sed ex strictâ etiam justitiâ reviviscunt. *Ibidem, num. 14.*
 An si homini educto ex inferno Deus daret gratiam, ejus merita reviviscerent. *Ibidem, sect. 3, num. 2.*
 Utrum si homo annihilatus reproduceretur, merita ejus reviviscerent. *Ibidem, n. 3.*
 Ad quantum præmium reviviscant merita. *Ibidem, num. 4. & sequent.*
 Merita, ablato obice, ad totum præmium reviviscunt, quod eis ante lapsum debebatur. *Ibid. sect. 4.*

REVIVISCENTIA

PECCATORUM.

Peccata semel remissa, de facto nunquam redeunt. *Disp. 89, sect. 1. n. 3.*
 Explicatur parabola Domini prius debitum à servo exigentis. *Ibidem, n. 6. & 7.*
 Nec divinitus redire possunt peccata semel remissa. *Ibidem, sect. 2.*
 Actus non condonatus, idem est ac nunquam condonatus. *Ibidem, n. 3.*
 Remissio conditionata dupliciter potest contingere. *Ibidem, sect. 5.*
 Ne quidem in humanis eadem unquam redit servitus. *Ibidem, n. 6.*
 Dicine possit pœna peccato mortali debita redire. *Ibidem, n. 12.*

S

SACERDOS.

SACERDOS in Missâ tres personas sustinet. *Disp. 99, sect. 3. n. 5.*
 Potestas in corpus Christi mysticum supponit potestatem in verum. *Disp. 101, sect. 1. num. 5.*
 Duplex in ordinatione Sacerdotis imprimatur partialis character. *Ibidem, n. 10.*
 Declaratur duplex hæc partialis ordinatio Sacerdotum. *Disp. 63, f. 6. n. 11.*
 Quis censetur proprius Sacerdos. *Disp. 94, sect. 2. n. 5. & sequent.*

SACRAMENTUM.

Sacramentorum dignitas. *Disp. 62, sect. 1. n. 1.*
 Sacramentum variè sumitur. *Ibidem, num. 3. & sequent.*
 Sacramentum, ut hic accipitur, esse debet signum sensibile. *Ibidem, n. 8.*
 Varii dicendi modi circa naturam Sacramenti. *Ibidem, sect. 2.*
 Resolvitur questio circa essentiam Sacramenti. *Ibidem, sect. 3.*

INDEX RERUM.

In variis Sacramentis datur materia proxima & remota. *Disp. 63. sect. 1. n. 1.*
 Omnia septem Sacramenta fuerunt immediatè à Christo instituta. *Ibidem, sect. 6. n. 3.*
 Qualia signa sint Sacramenta. *Disp. 64. sect. 2. num. 2.*
 Sacramenta vivorum & mortuorum. *Disp. 65. sect. 1. n. 9.*
 Quinam sint capaces Sacramentorum. *Disp. 67. sect. 4. n. 1.*
 Parvuli, & perpetuè amentes aliquorum Sacramentorum capaces sunt, non omnium. *Ibidem.*
 Possitne putæ creaturæ committi institutio Sacramentorum. *Ibidem, n. 3.*

Materia & forma Sacramentorum.

Utrùm Sacramenta novæ Legis perficiantur rebus & verbis. *Disp. 63. sect. 1.*
 Matrimonium nutibus aut aliis signis fieri potest. *Ibidem, n. 5.*
 In Sacramentis non requiritur coexistentia physica materiæ & formæ. *Ibidem, n. 11.*
 Sacramentum Pœnitentiæ non consistit in solâ formâ, *Ibidem, n. 16.*
 Utrùm ad Sacramenta requirantur ex Christi institutione res & verba determinata. *Ibidem, sect. 2.*
 Quæ alteratio accidentalis materiæ officiat consecrationi Sacramenti. *Ibidem, n. 4.*
 Utrùm Sacramentorum formas ullo modo mutare possit Ecclesia. *Ibidem, n. 5.*
 Quovis idiomate validè confici potest Sacramentum. *Ibidem, n. 7.*
 De additione vel subtractione verbi alicujus in formâ. *Ibidem, n. 10.*
 De interruptione verborum. *Ibidem.*
 Utrùm verbum in fine additum corrumpere possit formam. *Ibid. n. 12. & seq.*

Sacramentorum causalitas.

Utrùm physicè causent gratiam, an moraliter. *Disp. 64. sect. 1.*
 Varii hæc in re procedendi modi. *Ibidem, n. 3. & sequent.*
 Sacramenta novæ Legis aliquo modo causare gratiam est indubitatum. *Ibidem, n. 8.*
 Semper sunt causæ morales. *Ibidem, n. 9.*
 Omnes quorundam Sacramentorum partes non possunt gratiam physicè producere. *Ibidem, num. 11.*
 Causalitas Physica Sacramentorum est superflua. *Ibidem, sect. 2. n. 2.*
 Explicatur concursus moralis Sacramentorum. *Ibidem, sect. 3. & sect. 4. n. 7.*
 Quid de ultimâ syllabâ dicendum. *Ibid. sect. 3. n. 3. & 4.*
 Patrum sententia de causalitate Sacramentorum. *Ibidem, sect. 3. n. 5. & seq.*
 Quo tempore Sacramenta conferant gratiam. *Ibidem, sect. 4. n. 11. & 14.*
 Sacramenta etiam dant jus ad specialia. *Ibidem, num. 15.*
 Quid sit conferre gratiam ex opere operantis, & ex opere operato. *Ibidem, sect. 5. n. 7.*

Utrùm Sacramenta omnia conferant æqualem gratiam. *Disp. 64. sect. 6.*
 Quæ Sacramenta conferant primam gratiam. *Disp. 65. sect. 1.*
 Dispositio ad effectum Sacramenti requisita. *Ibidem, sect. 2.*

Sacramentorum reviviscentia.

Validè interdum suscipiuntur Sacramenta, sed non fructuosè. *Disp. 66. f. 1. n. 1.*
 Baptismus fictè susceptus, sed infructuosè, ablato obice reviviscit. *Ibidem, n. 11.*
 Baptismus etiam reviviscit quoad remissionem pœnæ. *Ibidem, n. 14.*
 Baptismus reviviscens tollere potest originale, & mortale, quamvis non tollat semper venialia. *Ibidem, f. 2, n. 1.*
 Confirmatio etiam & Ordo, si fictè suscipiantur, cessante fictione reviviscunt. *Ibidem, n. 2.*
 Idem probabiliter dici potest de Matrimonio, & Extremâ-Uncione. *Ibidem, n. 5. & 6.*
 Sacramentum Eucharistiæ fictè susceptum non reviviscit. *Ibidem, n. 7.*
 Ut Baptismus reviviscat, in quibusdam casibus sufficit attritio. *Ibidem, sect. 3. n. 2.*
 Quid de peccatis in ipsâ Baptismi susceptione commissis. *Ibidem, n. 4. & 5.*
 Melius disposito plus gratiæ confert Sacramentum reviviscens. *Ibidem, n. 9. & seq.*
 Varia circa dispositionem ad Sacramentorum reviviscentiam requisitam. *Ibidem, f. 4.*
 Baptismus per contritionem reviviscens non dat primam gratiam, sed gratiæ augmentum. *Ibidem, n. 2.*

Sacramenta Legis scriptæ, naturæ, & status innocentie.

Quatuor numerantur antiquæ legis Sacramenta. *Disp. 67. f. 1. n. 1.*
 Confirmationi, Extremæ-Uncioni, & Matrimonio nullum respondebat in lege vetere Sacramentum. *Ibidem, n. 2.*
 Malè dicunt aliqui nullum in Lege naturæ institutum fuisse parvulis peccati originalis remedium. *Ibidem, sect. 3. n. 1. & seq.*
 Hoc tamen Legis naturæ pro parvulis remedium non fuit Sacramentum. *Ibidem, n. 3.*
 Quòdnam fuerit hoc remedium tum in Lege naturæ, tum scriptâ. *Ibidem, n. 3. & 4.*
 Facilius jam est via parvulos à peccato originali liberandi, quàm ante Christum. *Ibidem, f. 3. num. 7.*
 Non poterant infantes etiam tunc à peccato originali in utero materno liberari. *Ibidem, num. 8.*
 Quando olim Fides parentum applicabatur parvulis. *Ibidem.*
 Verisimilius est, si diutiùs durasset status innocentie, aliqua in eo futura fuisse Sacramenta. *Ibidem, n. 9.*
 Nec obstat, nullum Sacramentum Angelis fuisse institutum. *Ibidem.*

Sacramentorum minister.

Soli homines sunt ordinarii Sacramentorum ministri. *Disp. 67. f. 4. n. 1.*

Animæ

INDEX RERUM.

Anima separatæ non possunt administrare Sacramenta. *ibidem*, n. 5.
 Homines ad vitam resuscitati possunt ea administrare. *ibidem*.
 Qui ex officio Sacramentum aliquod administrat, debet esse in gratiâ. *ibidem*, n. 6.
 Multa quæ ad Sacramenta pertinent, in peccato mortali exercere, non est mortale. *ibidem*, num. 7.
 Quid de contrahentibus Matrimonium in mortali. *ibidem*.

SACRIFICIUM.

Sacrificium propriè dictum in actu purè interno non consistere certum est. *Disp.* 82. *sect.* 1. num. 1.
 Quid sit sacrificium strictè dictum. *ibidem*, num. 2.
 Quo pacto fiebat sacrificium Melchisedech. *ibidem*.
 Sacrificium est nota sensibilis, qua testamur supremam Dei excellentiam. *ibidem*, n. 3.
 Qua ratione sacrificium strictè dictum differat ab aliis actibus religionis. *ibidem*, n. 4.
 Malè dicunt hæretici quicquid Deo offertur, esse sacrificium. *ibidem*, n. 5.
 Ut aliquid sit sacrificium, quid requiratur. *ibidem*, num. 7.
 Quis offerre possit sacrificium. *ibidem*, n. 9.
 Martyres moriendo pro Christo sua corpora non sacrificabant. *ibidem*, n. 14.
 Quo pacto adultis ad expiationem profuerint olim sacrificia. *Disp.* 67. *sect.* 3. n. 5.

Sacrificium Missæ.

Fide certum est in Ecclesiâ verum & proprium dari sacrificium, illudque in Eucharistiâ consistere. *Disp.* 82. *sect.* 2. n. 2.
 Christus in ultimâ eonâ verum obtulit sacrificium, ergo & Sacerdotes modò offerunt. *ibidem*, n. 4.
 Nihil derogat dignitati Christi, quòd nunc plures sint Sacerdotes. *ibidem*, n. 6.
 Inruentum Sacrificium est applicatio cruenti. *ibidem*.
 Nulla alia sunt in Ecclesiâ sacrificiâ præter Eucharistiâ. *ibidem*, n. 8.
 In qua actione sita sit essentia hujus sacrificii. *ibidem*, *sect.* 3. *per totam*.
 Quid requiratur ut hoc sacrificium effectus suos conferat. *ibidem*, *sect.* 4. n. 1.
 Peccatum Sacerdotis non impedit, quominus cooperatio mediati offerentis sortiatu effectum. *ibidem*, n. 2.
 An ad hunc finem debeat is, pro quo offertur esse in gratia. *ibidem*.
 Utraque species non est de essentia hujus sacrificii. *ibidem*, n. 3.
 Peccaret tamen graviter is, qui in alterâ tantum specie sacrificaret. *ibidem*, n. 5.
 Potest Sacerdos partem suæ hostiæ dare communicanti. *ibidem*, n. 6.
 Quinam hoc sacrificium offerre possint, & pro quibus. *ibid.* *sect.* 5.
 Christus ipse hoc sacrificium offert principaliter. *ibidem*, n. 2.
 Pro omnibus in Purgatorio offerri potest, idque licet non fuerint baptizati. *ibidem*, n. 4.
R. P. Comptoni Theol. Scholast. Tom. II.

Non baptizatis tamen solum prodest impetratoriè. *ibidem*.
 Offerri potest hoc sacrificium pro omnibus viventibus, non excommunicatis. *ibidem*, num. 6.
 Triplex recensetur hujus sacrificii fructus. *ibidem*, num. 7.
 Applicatio fieri debet ante consecrationem, saltem calicis. *ibidem*, n. 8.
 Malè ageret, qui celebraret anticipatè Missas, & postea eas huic vel illi applicaret. *ibidem*.
 Sitnè Missæ sacrificium valoris simpliciter infiniti. *ibidem*, n. 9. & sequent.
 Quo pacto crescere possit effectus hujus sacrificii per modum impetrationis. *ibidem*, n. 15.
 Qua ratione fructus hujus sacrificii pendere possit à bonitate Sacerdotis. *ibidem*.

SATISFACTIO.

Quomodo satisfaciant justi pro pœna peccatis remissis adhuc debitâ. *Disp.* 91. *sect.* 1.
 Pœnam aliquam post peccatorum remissionem solvendam restare certum est. *ibidem*, n. 1.
 Potest homo justus pro hac pœnâ isthuc satisfacere. *ibidem*, n. 2.
 Inter Purgatorii & hujus vitæ pœnas nulla est proportio. *ibidem*, n. 4.
 Condiciones ad hujus pœnæ remissionem necessariæ. *ibidem*, n. 6.
 Utrùm opus satisfactorium debeat esse pœnale. *ibidem*, n. 7.
 Non pari semper passu procedunt meritum & satisfactio. *ibidem*, num. 10.
 Pœnæ externæ non omnino satisfaciunt, postquam cessavit actus internus. *ibidem*, *sect.* 2. num. 2.
 Quo pacto satisfaciamus per pœnas externas. *ibid.* num. 4. & 5.
 Pœnas ab externo inflictas, liberè possumus acceptare. *ibidem*, n. 6.
 Fieri potest satisfactio per opera aliâs præcepta. *ibidem*, n. 7.
 Per idem opus satisfacere quis potest duobus titulis. *ibidem*, n. 8.
 Deturnè in hac vitâ pura satisfactio. *ibidem*, num. 9.
 In purgatorio etiam datur pura solutio. *ibidem*.
 Quid de peccato veniali conjuncto cum mortali quoad punitionem in inferno. *ibidem*, num. 10. & 11.
 Possitne quis pro alio satisfacere. *ibidem*, n. 13.
 Quid sit satisfactio sacramentalis. *Disp.* 91. *sect.* 3. num. 1.
 Quantum pœnæ tollat pœnitentia sacramentalis expleta. *ibidem*, n. 2.
 Utrùm Pœnitentia expleta conferat gratiam habitualem. *ibidem*, n. 3. & sequent.
 Satisfactio est pars tantum integralis Sacramenti pœnitentiæ. *ibidem*, n. 6. & sequent.
 Quid si pœnitentia impleatur in statu peccati mortalis. *ibidem*, num. 11.
 Possitne quid merè internum injungi pro pœnitentiâ sacramentali. *ibidem*, n. 12.
 Sitnè pœnitentia injungenda per modum præcepti. *ibidem*, *f.* 4. n. 1.
 Quæ sit obligatio pœnitentis ad explendam pœnitentiam. *ibidem*, num. 5.
 Quid si pœnitentia sit levis. *ibidem*, num. 6.
 Quanam hic censeatur materia levis. *ibidem*.

INDEX RERUM.

An possit unus alterius pœnitentiam sacramentalem explere. *Ibidem*, n. 8.
 Quid si quis oblitus sit pœnitentiæ. *ibidem*, n. 9.
 De mutatione pœnitentiæ. *Ibidem*, n. 10.

Quid si duo conspirent in mortem Sacerdotis, & alter hoc ei in confessione aperiat. *ibidem*, n. 11. & sequent.

SCRIPTURA.

Scriptura per se non est apta ad dirimendas controversias. *Disp.* 5. *sect.* 3. *num.* 7. & *Disp.* 21. *sect.* 1. n. 2.
 Ostenditur necessitas vivi iudicis, seu regulæ animarum. *Disp.* 5. n. 7. & 8.
 Possitne in sacram Scripturam ultimò resolvi Fides. *Disp.* 6. *sect.* 4. n. 3.
 Quid sit Scriptura? *Disp.* 20. *sect.* 1. n. 1.
 Quomodo à Scripturâ differant definitiones Ecclesiæ. *Ibidem*, n. 4.
 Librum aliquem non Canonicum potest Deus postea reddere Canonicum. *Ibidem*, *sect.* 2. *num.* 2.
 De quibus olim libris fuerit dubitatum, utrùm essent Canonici. *Ibidem*.
 Varii sensus Scripturam reddunt obscuram. *Ibid.* *num.* 3.
 Diversi sacræ Scripturæ sensus declarantur. *Ibidem*, *num.* 5.
 Cur Scriptura vocetur *Verbum abbreviatum*. *Ibid.* *sect.* 3. *num.* 6.

SERVITUS.

Quid de hac propositione sentiendum, *Christus subiectus fuit Patri*. *Disp.* 59. *sect.* 1. n. 4.
 Sitne admittendum Christus est subiectus Verbo, aut sibi. *Ibidem*.
 Matri se Christus sponte secundum carnem subiecit. *Ibidem*, n. 5.
 Omnis subiectio non est servitus. *Ibidem*, n. 6.
 Possitne Christus, etiam ut homo, dici servus Dei. *Ibidem*, n. 7. & *sect.* 2.
 Quam servitutem à Christo excluderit Adrianus Pontifex, & Concilium Francofordiense. *Ibid.* *num.* 9.
 De qua servitute locuti sint alii Patres. *Ibidem*, *num.* 11.

SIGILLUM.

De naturâ sigilli confessionis. *Disp.* 96. *sect.* 1. *num.* 1.
 Longè maxima est hæc obligatio servandi secretum. *Ibidem*, n. 2.
 Unde hæc tanta obligatio oritur. *Ibidem*, *num.* 3. & 4.
 Quid si quis ad Sacerdotem accedat consilii petendi causâ. *Ibidem*, n. 7.
 De peccatis in confessione auditis loqui interdum potest Sacerdos. *Ibidem*, n. 9.
 Quinam obligatione sigilli teneantur. *Ibidem*, n. 10. & sequent.
 Qualis hæc in parte sit obligatio pœnitentis. *Ibidem*, n. 13.
 Quid si quis interrogetur de rebus, quas solum novit in confessione. *Ibidem*, n. 14.
 Sigillum confessionis, non verbis tantum, sed factis potest violari. *Ibidem*, *sect.* 2. n. 1.
 Possitne quis uti notitiâ in confessione habitâ, *Ibidem*, n. 2. & sequent.

SPECIES.

Dictum quoddam Petri ab Aliaco circa species Sacramentales, seu accidentia. *Disp.* 77. *sect.* 1. *num.* 1.
 Accidentia hæc eadem sunt, quæ erant in substantiâ panis & vini. *Ibidem*, n. 2.
 Species hæc Sacramentales quomodo agere possint & pati. *Ibidem*, *sect.* 2.
 Quo pacto res aliæ externæ agant in has species. *Ibidem*, n. 3.
 Novis dispositionibus exigentibus Deus producit materiam primam. *Ibidem*.
 An per mixtionem diversarum rerum cum speciebus desinat illic esse Christus. *Ibidem*, n. 9.
 Quid si vino consecrato misceatur vinum non consecratum ejusdem speciei. *Ibidem*, n. 11.
 Quid si aqua, aut alius liquor diversæ rationis admisceatur vino consecrato. *Ibidem*, n. 13.

SPES.

De Spe secundum se.

Spes secundus est ad salutem gradus. *Disp.* 28. *sect.* 1. n. 1.
 Hæreticorum spes inanis est, & mera præsumptio. *Ibidem*, n. 2.
 Quanam censenda sit vera spes? *Ibidem*.
 Spes objectivè sumitur & subiectivè. *Ibidem*, *sect.* 2. n. 1.
 Spes interdum idem est ac rei futuræ expectatio. *Ibidem*.
 Propria vocis Spei acceptio. *Ibidem*, n. 2.
 Quædam Spei divisiones. *Ibidem*, n. 3.
 Spes esse debet de bono, possibili, futuro, arduo. *Ibidem*.
 Dari hanc virtutem Spei est certissimum. *Ibidem*, *num.* 6.
 Spei duo actus opponuntur. *Disp.* 33. *sect.* 2. *num.* 7.

De objecto materiali Spei.

Utrùm Spes immediatè versetur circa Deum. *Disp.* 29. *sect.* 1.
 Peculiaris Durandi hæc in parte opinio. *Ibidem*, n. 2. & sequent.
 Volunt alii solum Deum esse objectum immediatum Spei. *Ibidem*, n. 6.
 Objectum immediatum Spei est Deus, ad quod tamen objectum spectat visio. *Ibidem*, *sect.* 2. *num.* 6. & sequent.
 Res & ejus possessio unum integrum finem constituunt. *Ibidem*, *sect.* 3. n. 3.
 Deus visus est summum bonum nostrum. *Ibidem*, *num.* 9.
 Quanam liceat sperare. *Ibidem*, *sect.* 7.
 Qua ratione bona temporalia esse possint objectum Spei. *Ibidem*, n. 3.
 Ad proprium actum Spei attingi ab eo debet, non objectum tantum materiale, sed etiam formale. *Disp.* 29. *sect.* 8. n. 3.

De

INDEX RERUM.

De objecto formali Spei.

Objectum formale Spei est visio beatifica. *Disp. 29. sect. 2. & 3.*
 Quæ sit ratio formalis sub qua Spes objectum suum respicit. *ibidem, sect. 4.*
 Magna hæc in re opinandi varietas. *ibidem.*
 Assignatur ratio formalis adæquata Spei Theologica. *ibidem, sect. 5. n. 3.*
 Deus ut causa efficiens est motivum formale Spei. *ibidem, n. 7.*
 Difficultas non est objectum formale Spei. *ibid. sect. 6. n. 1.*
 An sperare aliquo modo possimus in Sanctis. *Disp. 29. sect. 9. n. 1.*
 Deus est ratio formalis cur speremus in Sanctis. *ibidem, n. 6.*
 Utrum detur peculiaris habitus ad sperandum in Sanctis. *ibidem, n. 8.*
 Possitne quis alteri sperare beatitudinem. *ibidem, sect. 10. & 11.*

De actu Spei.

Actus Spei pertinet ad appetitum rationalem. *Disp. 30. sect. 1. n. 1.*
 Est actus appetitus irascibilis. *ibidem, n. 2.*
 Quomodo nonnulli actum Spei distinguant à desiderio. *ibidem, n. 3.*
 Cessante spe, desiderium sæpè perseverat. *ibidem, num. 7.*
 Actus aliqui ad eliciendum actum Spei prærequiriti. *ibidem, sect. 2.*
 An ad actum Spei eliciendum semper requiratur Fides. *ibidem, n. 5.*
 Actus prærequiriti ex parte voluntatis. *ibidem, n. 7. & sequent.*
 Utrum actus Spei sit certus. *Disp. 30. sect. 3. per totam.*
 Actus Spei respectu beatitudinis utrum sit absolutus. *ibidem, n. 10.*
 Actus Spei Theologica est in entitate supernaturalis. *ibidem, n. 12.*

De habitu Spei.

Ad actus Spei eliciendos infunditur habitus supernaturalis. *Disp. 31. sect. 1.*
 Habitus Spei est virtus propriè dicta. *ibidem, num. 4.*
 Hoc etiam intelligendum est de spe informi. *ibidem, n. 5.*
 An Spes sit virtus Theologica. *ibidem, sect. 2. & 3.*
 Utrum Spes ab aliis virtutibus distinguatur. *ibid. sect. 4.*
 Quem inter eas locum obtineat. *ibidem.*
 Spes est imperfectior Fide. *ibidem, n. 7.*

De subjecto Spei.

Iusti in hac vitâ habent virtutem Spei. *Disp. 32. sect. 1. n. 1.*
 Quid de existentibus in peccato mortali. *ibidem, num. 2. & seq.*
 Reperitur Spes in animabus in Purgatorio detentis. *ibidem, n. 9.*

Idem erat de Patribus olim in Limbo existentibus. *ibidem.*
 Jam tamen non est spes in pueris sine baptismo decedentibus. *ibidem.*
 In damnatis non datur spes. *ibidem, sect. 2.*
 Cur damnatis magis repugnet Spes quàm Fides. *ibidem, n. 2. & 3.*
 Quid de animâ Trajani quoad spem. *ibidem, n. 4. & 5.*
 Possitne Deus alicui revelare suam damnationem. *ibidem, sect. 3.*
 Is cui hoc revelaretur, non cogeret ad desperandum. *ibidem, n. 9.*
 Utrum posset talis homo, ac teneretur sperare beatitudinem. *ibidem, sect. 4. & 5.*
 Utrum spes actualis in Beatis esse possit. *ibidem, sect. 6.*
 Beati non eliciunt actum Spei circa continuationem beatitudinis. *ibidem, n. 6.*
 Quid de actu, quo Beati cupiunt aliis beatitudinem. *ibidem, n. 9.*
 In Beatis evacuat habitus Spei. *ibidem, sect. 7.*

SPONSALIA.

Quid sint, & quas condiciones requirant. *Disp. 102. sect. 1. n. 1.*
 Utrum sola taciturnitas sufficiat. *ibidem.*
 Qualis sit obligatio sponsalium. *ibidem, n. 2.*
 An cogi quis possit pœnis, ut stet sponsalibus. *ibidem, n. 3.*
 Quæ ætas requiratur ad sponsalia, & matrimonium. *ibidem, n. 4.*
 Ob quas causas solvi possint sponsalia. *Disp. 102. sect. 2. per totam.*

SUBSISTENTIA.

Varia discutiuntur circa naturam subsistentiæ. *Disp. 50. sect. 5.*
 Declaratur in quo formalis conceptus subsistentiæ consistat. *ibidem, n. 9.*
 Subsistentia creata non consistit in negativo. *ibid. sect. 6.*
 Ex Concilio Ephesino colligi videtur subsistentiam creatam esse quid positivum. *ibidem, num. 9.*

SUSPENSIO.

Quid sit, & quos effectus habeat. *Disp. 99. sect. 4. num. 2.*
 Quomodo violetur, & tollatur suspensio. *ibidem, num. 3.*
 De communicante cum suspensio. *ibidem.*
 Quo pacto quis ab eâ absolvatur. *ibidem.*

SYMBOLUM.

De triplice Symbolo. *Disp. 2. sect. 4.*
 Utrum Symbolum Apostolorum fuerit ab Apostolis compositum. *ibidem, n. 2.*
 Quando ab iis est compositum. *ibidem, n. 4.*
 Quæ præcipuè in Symbolo posuerint Apostoli. *ibidem, n. 7.*
 Symbolum Nicenum. *ibidem, n. 8.*
 Symbolum S. Athanasii. *ibid. sect. 4. n. 8.*

T

TIMOR.

NEGANT aliqui Deum esse posse objectum timoris. *Disp. 33. sect. 1. num. 1.*
 Quorundam de objecto formali timoris opinio. *Ibidem, num. 2.*
 Aliquando, licet non semper, fuga mali oritur ex amore boni. *Ibidem, num. 6.*
 Quâ ratione Deus esse possit materiale objectum proximum timoris. *Ibidem, n. 9.*
 Quo pacto timor differat ab odio. *Ibidem, sect. 2. num. 2.*
 Timor & spes quâ ratione inter se opponantur. *Ibidem, num. 5.*
 Timor per duos actus destruitur, spem scilicet, & audaciam. *Ibidem, n. 7.*
 Quid, & quotuplex sit timor. *Ibidem, f. 3.*
 Quot amores efficaces alicujus rei, tot etiam sunt timores. *Ibidem, sect. 3. n. 5.*
 Timor humanus seu servilis. *Ibidem, n. 8.*
 Timor filialis. *Ibidem, & f. 7. & 8.*
 Darinè possit timor circa bonum. *Ibid. f. 4.*
 Timor reverentialis. *Ibidem, num. 3. & seq.*
 Quid sit timor mundanus. *Ibidem, sect. 5.*
 An sit semper malus. *Ibidem.*
 Utrum timor servilis semper sit honestus. *Ibidem, sect. 6.*
 An in beatis sit timor. *Ibidem, sect. 10.*
 Facrinè timor in Christo. *Ibidem, num. 2.*

D. THOMAS.

Optima D. Thomæ inter actum fidei & scientiæ disparitas. *Disp. 9. sect. 3.*
 Non negat S. Thomas evidentiam in attestante tollere obscuritatem Fidei. *Disp. 11. sect. 3. num. 10.*
 Quo sensu dicat S. Thomas fidem manere in damnatis. *Disp. 19. sect. 3. num. 9.*
 Quâ ratione assermet S. Doctor Christum respectu aliquorum habuisse spem. *Disp. 32. n. 10.*
 Cur asserat S. Thomas voluntatem in malum ferri per accidens. *Disp. 33. sect. 1. num. 5.*
 S. Thomas de lege tantum ordinariâ ad justitiam requirit distinctionem suppositorum. *Disp. 44. sect. 4. num. 5.*
 Ratio S. Thomæ cur pura creatura satisfacere nequeat pro peccato mortali. *Disp. 45. f. 4.*
 Mens S. Thomæ circa causalitatem Sacramentorum. *Ibidem, sect. 4.*
 Quo sensu dicat S. Thomas peccatum fictionis tolli per penitentiam, reliqua per baptismum. *Disp. 66. sect. 6. num. 8.*
 Mens S. Thomæ circa immediatam conversionem aquæ in sanguinem. *Disp. 73. f. 5. n. 14.*

TRADITIO.

Quid, & quotuplex sit? *Disput. 20. sect. 3. num. 1.*
 Traditiones doctrinales & morales. *Ibidem.*
 Certum est dari in Ecclesiâ hujusmodi Traditiones. *Ibidem, n. 2.*
 Quenam Traditiones in Scripturâ vocentur Traditiones hominum. *Ibidem, n. 5.*

TRANSUBSTANTIATIO.

Utrum involvat productionem termini formalis. *Disp. 74. sect. 1.*
 Qua ratione per consecrationem destruat substantia panis. *Ibidem, sect. 2.*
 Statuenda hic est, non moralis tantum repugnantia, sed physica. *Ibidem, n. 2.*
 Varii modi hanc repugnantiam declarandi. *Ibidem, n. 3. & sequent.*
 Vera ratio cur hic desinat substantia panis. *Ibidem, num. 8.*
 Fide certum est Eucharistiæ Sacramentum confici per veram transubstantiationem. *Ibidem, sect. 3. n. 1.*
 Post consecrationem non manet panis substantia, neque existentia. *Ibidem, n. 8.*
 Error Impanationis. *Ibidem, n. 11.*

V

UBIQUISTÆ.

ERROR Ubiquistarum. *Disput. 56. sect. 1. num. 2.*
 Variè confutatur hic error. *Ibidem.*
 Certum est Christum transivisse de loco in locum. *Ibidem.*
 Vana hæreticorum responsio. *Ibidem, n. 3.*
 Quo sensu dicant Sancti Patres Christum fuisse ubique. *Ibidem, n. 4.*
 Quomodo movebatur humanitas, non moto Verbo. *Ibidem, n. 15.*

VERACITAS.

Veracitas & dictio Dei ad omne objectum credendum sunt necessariæ. *Disp. 2. sect. 6. num. 6.*
 Actus Fidei non supponit veracitatem & dictionem Dei prius creditam. *Ibidem, n. 7.*

VERBUM.

Totum Verbum unitum fuit humanitati. *Disp. 49. sect. 2. n. 5.*
 Hinc tamen non sequitur Patrem, aut Spiritum Sanctum assumpsisse humanitatem. *Ibidem, num. 8.*
 Relatio filiationis est ratio formalis, per quam Verbum terminat unionem. *Ibidem, n. 9.*
 Unio hæc non est facta in aliquo absoluto. *Ibidem, num. 10.*
 Solvuntur argumenta contententia unionem hanc factam esse in aliquo absoluto ex parte Dei. *Ibidem, sect. 3.*
 Per divinam potentiam fieri potest unio humanæ naturæ cum divinâ in aliquo absoluto. *Ibidem, n. 5.*
 Quæ natura assumi possit à Verbo. *Disp. 50. sect. 1.*
 Quod semel assumpsit, numquam dimisit, quomodo intelligendum. *Ibidem, sect. 4. n. 11. & 12.*
 Dicinè possit Verbum Mediator Dei & hominum. *Disp. 59. sect. 2. n. 8.*

VISIO

INDEX RERUM.

VISIO BEATA.

- Sitnè Fides certior visione beatificâ. *Disp. 9. sect. 4. num. 7.*
Visio beatifica duobus modis se reflexè videre potest. *Disp. 10. sect. 4. n. 8.*
Visio antecedenter & consequenter perpetuò duratura. *ibidem.*
Visio beatifica pugnat immediatè cum actu Fidei. *Disp. 19. sect. 2. n. 9.*
Beati quâ de causâ non sint Prophetæ. *Disp. 51. sect. 5. n. 13.*

UNIO HYPOSTATICA.

- Unio hypostatica est verbo intrinseca. *Disp. 40. sect. 3. n. 5.*
Unio hypostatica alio modo est intrinseca humanitati, alio modo intrinseca verbo. *Ibidem, sect. 4. n. 14.*
Quo pacto unio hypostatica subjecto in quo est sit radix omnis meriti. *Disp. 47. sect. 2. num. 13. & 14.*

- Sitnè unio hypostatica relatio. *Disp. 48. f. 1. n. 7.*
Quomodo unio hypostatica distinguatur ab assumptione. *Ibidem, n. 7.*
In quo consistat unio hypostatica. *Ibidem, sect. 2.*
Sitnè realiter ab extremis distincta. *Ibidem, n. 9. & sequent.*
Ex hac unione, quamvis realiter distinguatur, non sequitur mutari Deum. *Disp. 40. f. 3.*
Unio hypostatica non est facta in aliquo absoluto. *Disp. 49. f. 2. n. 10.*
Dux in Christo sunt partiales uniones hypostaticæ. *Disp. 50. f. 6. n. 13.*
Utrum unio hypostatica sanctificet. *Disp. 51. sect. 3. n. 4. & 5.*

VOTUM.

- Quodnam votum sit impedimentum dirimens Matrimonium. *Disp. 104. f. 1. n. 4.*
Ad quid obliget votum Virginitatis. *Disp. 105. sect. 5. n. 2.*
Utrum contrahens Matrimonium cum voto Castitatis teneatur ingredi religionem ante consummationem. *Ibidem.*

F I N I S.